

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. října 2021 v Praze v senátu složeném z předsedy JUDr. Miroslava Pavrovského a soudců JUDr. Jany Kantorové a Mgr. Jana Kadlece odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podané v neprospěch obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], odvolání poškozených [příjmení] železnic, s.o., a Centra pro efektivní dopravu, z.s., a odvolání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v Kladně, Ing. [jméno] [příjmení], narozené [datum] v [obec], Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., narozeného [datum] ve [obec], Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., narozeného [datum] v [obec], Ing. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [obec] a SUDOP Praha, a.s., proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. prosince 2020, sp.zn. 4 T 2/2019 a rozhodl

takto:

I.

K odvolání státního zástupce se podle § 258 odst. 1 písm. e) odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek v odsuzující části zrušuje ve výrocích o trestech uložených obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení].

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

při nezměněném výroku o vině v napadeném rozsudku se odsuzují:

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se mu ukládá peněžitý trest ve výši 100 (sto) denních sazeb po 5 000 Kč (pět tisíc korunách), celkem 500 000 Kč (pět set tisíc korun).

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 3 (tři) let.

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se mu ukládá peněžitý trest ve výši 50 (padesát) denních sazeb po 2 500 Kč (dva tisíce pět set korun), celkem 125 000 Kč (sto dvacet pět tisíc korun).

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 1 (jednoho) roku.

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se mu ukládá peněžitý trest ve výši 50 (padesát) denních sazeb po 2 500 Kč (dva tisíce pět set korun), celkem 125 000 Kč (sto dvacet pět tisíc korun).

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 1 (jednoho) roku.

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se mu ukládá peněžitý trest ve výši 50 (padesát) denních sazeb po 2 500 Kč (dva tisíce pět set korun), celkem 125 000 Kč (sto dvacet pět tisíc korun).

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 1 (jednoho) roku.

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se mu ukládá peněžitý trest ve výši 150 (sto padesát) denních sazeb po 500 Kč (pět set korun), celkem 75 000 Kč (sedmdesát pět tisíc korun).

II.

K odvolání Centra pro efektivní dopravu, z.s., a Správy železnic, s.o., se podle § 259 odst. 2 tr. ř. a contrario v odsuzující části rozsudku doplňuje výrok o náhradě škody tak, že podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozené [příjmení] pro efektivní dopravu, z.s., s celým svým nárokem na náhradu škody a poškozená [příjmení] [jméno], s.o., se svým nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] a obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení], odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

III.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], PhD., Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení], [právníká osoba], a odvolání státního zástupce, podané v neprospěch obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] a SUDOP Praha, a.s., zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli odsouzeni jednak pod bodem A/I. obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] pro přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku a obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] pro pomoc k přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, pod bodem A/II. pak obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] pro přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] pro zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a při veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Za uvedené trestné činy byl obžalovanému [příjmení] [příjmení] uložen podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na tříletou zkušební dobu a dále pak i podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu tří let. Obžalované [příjmení] byl uložen podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] byl uložen podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na osmnáctiměsíční zkušební dobu. Obžalovanému [příjmení] byl uložen podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na tříletou zkušební dobu.

2. Trestné činnosti se podle rozsudečného výroku soudu prvního stupně obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] dopustili tak, že:

Pod bodem A/I. v [obec] a na jiných místech obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] z pozice místopředsedy představenstva a obchodního ředitele společnosti SUDOP Praha, a.s., IČ: 25793349, se sídlem Olšanská 2643, 130 00 Praha (dále jen, „SUDOP“), obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] jako zaměstnankyně společnosti SUDOP na pozici odborné referentky nabídek v podřízeném postavení vůči obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení], obžalovaný

[příjmení] [jméno] [příjmení], z pozice předsedy představenstva a generálního ředitele společnosti Výz Ústav Železniční, a.s., IČ: 27257258, se sídlem Novodvorská 1698, Praha 4 (dále jen, VÚŽ“) a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] z pozice člena představenstva a ředitele pro techniku a rozvoj společnosti VÚŽ, v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby s názvem, „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, evidenční číslo zakázky 492320, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 7. 2014 a uveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 7. 2014, s předpokládanou hodnotou 20 000 000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnížší nabídkové ceny, sektorového zadavatele Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČ: 709 94 234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále jen, SŽDC“), se lhůtou pro doručení nabídek do dne 25. 2. 2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, Praha 9 (dále jen, SŽDC SSZ“), se zdrojem financování z prostředků České republiky – Státního fondu dopravní infrastruktury (dále rovněž jen, SFDI“), kdy taková zakázka je součástí prestižního projektu do té doby v České republice nerealizovaného, který významným způsobem modernizuje železniční infrastrukturu a poskytuje tedy mimo jiné možnost rozvoje podniku, jenž se na realizaci podílí, ale také pozitivně ovlivňuje jeho pověst a obraz ve společnosti, od počátku v úmyslu opatřit neoprávněnou výhodu společníkům uchazeče o veřejnou zakázku uchazeči, Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ složené ze společníka společnosti SUDOP, společníka zájmové sdružení právnických osob ACRI – Asociace podniků českého železničního průmyslu, IČ: 638 32 721, se sídlem Politických vězňů 1419/11, Praha 1 (dále jen, ACRI“) a společníka společnosti METROPROJEKT Praha a.s., IČ: 452 71 895, se sídlem I. P. Pavlova 1786/2, Praha 2 (dále jen, METROPROJEKT“), v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon o OHS“), které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné, uzavřeli, v úmyslu narušit hospodářskou soutěž, nezákonnou dohodou mezi společnostmi SUDOP a VÚŽ, o podání nabídek do uvedené veřejné zakázky, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a zadání veřejné zakázky uchazeči, Společnost SP + ACRI + MTP [ulice] řešení VRT“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče VÚŽ, přičemž jednali takovým způsobem, že nejprve se přinejmenším dne 16. 2. 2015 v prostorách salónku hotelu Olšanka, na adrese Táboritská 23/1000, Praha 3, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za přítomnosti obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] dohodli na toliko formální účasti společnosti VÚŽ v zadávacím řízení spočívající v podání tzv., „krycí nabídky“, to znamená nabídky s předem určenou nabídkovou cenou mezi uchazeči, s cílem umístění jako prvního v pořadí a rovněž zadání veřejné zakázky uchazeči, Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ za cenu nabídnutou tímto uchazečem a vědomím, že krycí nabídka VÚŽ jako první v pořadí vyhodnocena být nemůže a nebude, kdy následně na základě této dohody byla nabídka uchazeče VÚŽ v období od 20. 2. 2015 do 23. 2. 2015 zpracována na základě předchozí dohody obžalovaných přímo pracovníci společnosti SUDOP obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení], a to včetně ceny uchazeče společnosti VÚŽ ve výši 19 450 000 Kč bez DPH, určené přímým ústním pokynem obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] dne 23. 2. 2015, kdy tato rovněž společně s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] domlouvala způsob doručení obou nabídek na SŽDC společností SUDOP, tak aby nebylo podezřelé současné podání nabídek, kdy po doručení všech nabídek zadavateli SŽDC došlo dne 25. 2. 2015 v 9:15 hodin k otevírání obálek v sídle SŽDC SSZ, kdy byly doručeny nabídky uchazeče, Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, s nabídkovou cenou 18 829 200 Kč bez DPH a předem domluvená krycí nabídka společnosti VÚŽ s nabídkovou cenou 19 450 000 Kč bez DPH, přičemž po jednání komise zadavatele o posouzení kvalifikace dne 3. 3. 2015, která shledala nedostatky při posuzování prokázání splnění kvalifikace uchazeče společnosti VÚŽ, obžalovaný [příjmení]

[jméno] [příjmení] dne 10. 3. 2015 přinejmenším u společnosti S a.s., IČ: 453 09 612, se sídlem Koželužská 2246/5, Praha 8, a společnosti OHL ŽS, a.s., IČ: 463 42 796, se sídlem Burešova 938/17, Brno, zajistil podklady k doplnění prokázání kvalifikačních kritérií pro formálního konkurenta společnost VÚŽ pro další jednání hodnotící komise o posouzení kvalifikace, kdy tyto podklady byly následně zadavateli ze strany společnosti VÚŽ předloženy, dále dne 9. 3. 2015 a dne 10. 3. 2015 obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] společně s obžalovanými [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] telefonicky řešili postup ohledně žádosti zadavatele o doložení dodatečného prokázání kvalifikačních kritérií, přičemž si na den 12. 3. 2015 sjednali osobní schůzku v sídle společnosti VÚŽ, již se společně s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] účastnila i obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], následně dne 17. 3. 2015 hodnotící komise zadavatele znovu posoudila kvalifikace a nabídky uchazečů a na základě základního hodnotícího kritéria nejnížší nabídkové ceny určila, že jako první v pořadí se umístila nabídka uchazeče „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ s nabídkovou cenou 18 829 200 Kč bez DPH a jako druhá v pořadí se umístila nabídka uchazeče VÚŽ s nabídkovou cenou 19 450 000 Kč bez DPH, přičemž zadavatel dne 16. 4. 2015 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a dne 21. 5. 2015 došlo k zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ s celkovou konečnou hodnotou veřejné zakázky ve výši 18 829 200 Kč bez DPH a byla uzavřena Smlouva o dílo s názvem „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, s cenou za dílo ve výši 18 829 200 Kč bez DPH, mezi zadavatelem SŽDC zastoupenou náměstkem generálního ředitele pro modernizaci dráhy Ing. [jméno] [příjmení] a společností „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, zastoupenou obžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], místopředsedou představenstva společnosti SUDOP, čímž společnost „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ neoprávněně získala výhody plynoucí z realizace veřejné zakázky s tržbou ve výši 18 829 200 Kč a s prestižním předmětem plnění.

Pod bodem A/II. obžalování [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] v [obec] a na jiných místech obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP a obchodního ředitele společnosti SUDOP, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], jednatel společnosti Valbek a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], pracovně zařazený na SŽDC SSV na pozici vedoucího oddělení pro techniku ZDC, pozici hlavního inženýra staveb a jako předseda hodnotící komise k veřejné zakázce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, v souvislosti se zadávacím řízením a v rámci zadávacího řízení zahájeného dne 13. 4. 2015 na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby k zakázce s názvem „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, evidenční číslo veřejné zakázky 511560, předmět zakázky zpracování projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 4. 2015, s předpokládanou hodnotou 35 672 000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnížší nabídkové ceny, sektorového zadavatele SŽDC, dle opravného formuláře ve Věstníku veřejných zakázek č. 588596 s lhůtou pro doručení nabídek do dne 22. 6. 2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa východ, se sídlem Nerudova 1, Olomouc (dále jen „SŽDC SSV“) a s informací, že zakázka se vztahuje k projektu a/nebo programu financovaného z prostředků Evropské unie a předpokládá se spolufinancování této veřejné zakázky z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014 - 2020 (dále jen „OPD II“), avšak se zdrojem financování z prostředků České republiky – Státního fondu dopravní infrastruktury (dále jen „SFDI“) nejprve obžalování [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] v úmyslu narušit hospodářskou soutěž a opatřit neoprávněnou výhodu uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, složené ze společníka č. 1: společnosti SUDOP a společníka č. 2: společnosti METROPROJEKT Praha a.s., IČ: 452 71 895, se sídlem I. P. Pavlova 1786/2, Praha 2 (dále jen „METROPROJEKT“) uzavřeli v přesně nezjištěný den na nezjištěném místě nezákonnou dohodu o ovlivnění nabídek do předmětného zadávacího řízení, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a

dosáhnout zadání veřejné zakázky uchazeči,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče,, Sdružení PRODEX-VALBEK“ s vedoucím společníkem společností PRODEX spol. s r.o., organizační složka, IČ: 017 61 200, se sídlem Perucká 2481/5, Praha 2 (dále jen,, PRODEX“) a účastníkem společností Va, když se v období před podáním nabídek spolu dohodli na tom, že uchazeč,, Sdružení PRODEX-VALBEK“ podá nabídku s takovou cenou, aby byla vyšší než nabídková cena, kterou bude nabízet uchazeč,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, aby byla zvýšena šance, že nabídka posledně jmenovaného uchazeče bude vyhodnocena jako první v pořadí, tedy jako vítězná, přičemž si byli vědomi, že takové jednání je v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon o OHS“), které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] pak jako zaměstnanec zadavatele podléhajícího zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen,, zákon o VZ“) a s vědomím, že bude členem hodnotící komise v předmětném zadávacím řízení v úmyslu opatřit uchazeči,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ prospěch v podobě zisku z předmětné veřejné zakázky, v úmyslu zjednat uchazeči,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ neoprávněný časový předstih a tohoto uchazeče poskytováním informací o průběhu zadávacího řízení i jinak upřednostňoval proti jiným uchazečům a později i s vědomím o uzavření nezákonné dohody o ovlivnění nabídek a jejího obsahu, úmyslně nesplnil svoje povinnosti zaměstnance SŽDC, vyplývající i z Etického kodexu SŽDC a především ze zákona o VZ, zejména povinnosti dle ustanovení § 78 citovaného zákona, dle kterého je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a rovněž neporušovat zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, a povinnosti dle ustanovení § 148 zákona, které stanoví, že při komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem nesmí být narušena důvěrnost nabídek a žádostí o účast a úplnost údajů v nich obsažených, kdy zadavateli nesmí být umožněn přístup k obsahu nabídek a žádostí o účast před uplynutím lhůty stanovené pro jejich podání, zadavatel je povinen v souvislosti se zadávacím řízením vést písemnou evidenci všech úkonů učiněných dodavatelem vůči zadavateli a zadavatelem vůči dodavatelům, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže či Evropské komisi, a písemná evidence musí obsahovat pořadové číslo úkonu, jeho označení, datum a identifikační údaje dodavatele, a následně porušil také povinnosti člena hodnotící komise, když existenci této zakázané dohody zamlčel před zadavatelem, nepřijal žádné opatření směřující k vyřazení nabídky uchazeče,, Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, a naopak se aktivně podílel na přijetí rozhodnutí, aby tento uchazeč v zadávacím řízení zvítězil a získal soutěženou veřejnou zakázku, a rovněž zadavateli zamlčel svůj přátelský vztah k zástupci uchazeče,, Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení], a z něj vyplývající svoji podjatost, v důsledku čehož měl být vyloučen z hodnotící komise, což se nestalo, kdy nejprve dne 18. 3. 2015 telefonicky informoval obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] o skutečnosti, že bude v brzké době uveřejněno oznámení o veřejné zakázce ve Věstníku veřejných zakázek, přičemž ostatní potenciální uchazeči touto informací nedisponovali, následně dne 14. 5. 2015 se obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky domluvili na zásadách další společné spolupráce spočívající v informování obžalovaného Ing. [jméno] [příjmení] obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] o tom, jací další uchazeči si vyzvednou zadávací dokumentaci do předmětné veřejné zakázky, s cílem poskytnout informace o účasti potenciálních konkurentů v tomto zadávacím řízení a umožnit realizaci nezákonné dohody uchazečů o krycí nabídce a získání veřejné zakázky ze strany předem domluveného uchazeče, dne [datum] byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] jmenován do funkce předsedy hodnotící komise zadavatele, kdy hodnotící komise měla rovněž plnit funkci komise pro otevírání obálek s nabídkami a byla pověřena posouzením kvalifikace, kdy z titulu této funkce obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] dne 22. 6. 2015 podepsal prohlášení člena hodnotící komise o mlčenlivosti a nepodjatosti, ačkoliv byl ve vztahu ke společnosti SUDOP

podjatý, a poté dne 10. 6. 2015 obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky sdělil obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení], že se neobjevil žádný další zájemce o předmětnou veřejnou zakázku a sdělil mu dosud známé zájemce, kdy následně dne [datum] v 8:27 hodin obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky informoval obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], že byly podány pouze dvě nabídky, přičemž obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] jej ujistil, že se nemá obávat, že pokud jsou jen dvě nabídky, dohoda bude realizována a téhož dne 22. 6. 2015 v 9:00 hodin došlo v sídle SZDC SSV k zasedání komise pro otevírání obálek s nabídkami uchazečů, přičemž komisi předsedal obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], kdy byly doručeny nabídky 1) uchazeče společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o., IČ: 449 60 417, se sídlem Kounicova 688/26, Brno (dále rovněž jen, „SUDOP BRNO“) s nabídkovou cenou ve výši 35 448 000 Kč, podaná dne 19. 6. 2015 v 9:00 hodin, 2) uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“, s nabídkovou cenou ve výši 33 700 000 Kč, podaná dne 19. 6. 2015 v 13:15 hodin a 3) uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, s nabídkovou cenou ve výši 34 407 100 Kč, podaná dne 22. 6. 2015 v 8:30 hodin, přičemž obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] podepsal jako součást nabídky uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17. 6. 2015, že společnost SUDOP splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž tímto zákonem je zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] rovněž podepsal jako součást nabídky uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti Va ze dne 10. 6. 2015, že společnost Va splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž po otevření obálek s nabídkami bylo nejprve obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] a později obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] zjištěno, že ze strany uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ došlo v rozporu s původní dohodou spočívající v podání nabídky s vyšší cenou omylem k podání nabídky s cenou ve výši 33 700 000 Kč, to znamená s cenou nižší, než byla cena uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, což znemožňovalo umístění uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s vyšší cenovou nabídkou jako prvního v pořadí, kdy od 10:00 hodin následovalo zasedání komise pro posouzení kvalifikace s předsedou komise obžalovaným [jméno] [příjmení], přičemž okolnosti odchýlení od původní dohody obžalovaný [jméno] [příjmení] dne [datum] telefonicky řešil jak s obžalovaným [jméno] [příjmení], tak s [jméno] [příjmení], členem představenstva společnosti METROPROJEKT, a rovněž dne 22. 6. 2015 a dne 25. 6. 2015 s obžalovaným [jméno] [příjmení], kterého telefonicky výslovně informoval o dalším plánovaném postupu, který měl dodatečně zajistit realizaci původní dohody a umístění jako prvního v pořadí uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, kdy tento postup spočíval v zaslání dodatečných dotazů vůči uchazeči, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ ze strany zadavatele, které nebudou úmyslně zodpovězeny, což povede k vyloučení uchazeče, „[ulice] PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tento postup zároveň umožnil zadavateli vyloučenému uchazeči vrátit složenou jistotu ve výši 700 000 Kč a bez rizika plnění ze záruky uchazečem ve prospěch zadavatele při případném zpětvzetí nabídky, následně byla dne 26. 6. 2015 na základě rozhodnutí hodnotící komise zadavatelem SZDC uchazeči, „Sdružení PRODEX-VALBEK“ zaslána písemná žádost o písemné objasnění informací a o předložení dalších podkladů prokazujících splnění požadované kvalifikace nadlimitní veřejné zakázky, podepsaná obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] jako předsedou hodnotící komise, a to se lhůtou do 3 pracovních dnů od doručení, na kterou nebylo v souladu s dohodou obžalovaných ze strany uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ úmyslně reagováno, dne 9. 7. 2015 v 9:00 hodin pak znovu zasedala hodnotící komise pro další posouzení kvalifikace s předsedou obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení], která deklarovala, že vyzvaný uchazeč nedoložil ve stanovené lhůtě požadované objasnění informací a doklady prokazující splnění kvalifikace,

v důsledku čehož hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče, „Sdružení PRODEX–VALBEK“ ze zadávacího řízení a doporučila zadavateli vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení, a téhož dne v 9:45 hodin hodnotící komise s předsedou obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] následně vyhodnotila jako cenově nejvýhodnější nabídku uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – [obec]“ a tento uchazeč se tak umístil v souladu a v souvislosti s předchozí nezákonnou dohodou jako první v pořadí, přičemž obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] dne 15. 7. 2015 telefonicky informoval obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] o plánovaném vyloučení uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ a dne 20. 7. 2015 došlo skutečně rozhodnutím zadavatele jednajícího [jméno] [příjmení], náměstkem generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, k vyloučení uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tomuto uchazeči byla dne 23. 7. 2015 vrácena bankovní záruka za nabídku ve výši 700 000 Kč, a dne 26. 8. 2015 pak byla podepsána Smlouva o dílo na zhotovení projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby mezi SŽDC a uchazečem, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s cenou díla 34 407 100 Kč bez DPH, kdy za zadavatele smlouvu podepsal dne [datum] [jméno] [příjmení], náměstek generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, a za, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ smlouvu podepsali dne 26. 8. 2015 obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], místopředseda představenstva společnosti SUDOP, čímž, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ neoprávněně získala výhody plynoucí z realizace veřejné zakázky s tržbou ve výši 34 407 100 Kč.

3. V části B napadeného rozsudku byla naopak obžalovaná [právnícká osoba] (dál jen SUDOP), zproštěna podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby pro skutek spočívající v tom, že společně obžalovanými [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] v Praze a na jiných místech obvinění [příjmení] [jméno] [příjmení] z pozice místopředsedy představenstva [právnícká osoba] a obchodního ředitele společnosti SUDOP, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, přičemž [právnícká osoba] byla projektová, konzultační a inženýrská společnost, specializovaná na komplexní řešení problematiky dopravní infrastruktury, zejména železničních staveb, a Ing. [jméno] [příjmení], jednatel společnosti Valbek spol. s r.o., IČ: 48266230, se sídlem Vaňurova 505/17, Liberec (dále rovněž jen, „Valbek“), a obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení], pracovně zařazený na SŽDC SSV na pozici vedoucího oddělení pro techniku ŽDC a pozici hlavního inženýra staveb, a předseda hodnotící komise k veřejné zakázce, „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, v souvislosti se zadávacím řízením a v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby s názvem, „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, evidenční číslo veřejné zakázky 511560, předmět zakázky zpracování projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 4. 2015, s předpokládanou hodnotou 35 672 000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny, sektorového zadavatele SŽDC, dle opravného formuláře ve Věstníku veřejných zakázek č. 588596 s lhůtou pro doručení nabídek do dne 22. 6. 2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa východ, se sídlem Nerudova 1, Olomouc (dále rovněž jen, „SŽDC SSV“), se zveřejněným předpokladem spolufinancování z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014 - 2020 (dále rovněž, „OPD II“) a dále z prostředků České republiky – SFDI, nejprve obvinění [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] od počátku v úmyslu opatřit ve větším rozsahu neoprávněnou výhodu uchazeči, „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, složené ze společníka č. 1: společnosti SUDOP a společníka č. 2: společnosti METROPROJEKT, s vědomím o plánovaném financování uvedené veřejné zakázky z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014 - 2020, uzavřeli v úmyslu narušit hospodářskou soutěž v přesně nezjištěný den na nezjištěném místě nezákonnou dohodu o ovlivnění nabídek do předmětného zadávacího řízení, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a dosáhnout zadání veřejné zakázky za co nejvyšší možnou cenu uchazeči, „Společnost

SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče,, Sdružení PRODEX-VALBEK“, kdy se dohodli na budoucím podání krycí nabídky uchazeče,, Sdružení PRODEX-VALBEK“, tedy nabídky s předem určenou dohodou o ceně mezi uchazeči, s cílem umístění jako prvního v pořadí a rovněž zadání veřejné zakázky uchazeči,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ za cenu nabídnutou tímto uchazečem a vědomím, že krycí nabídka jako první v pořadí vyhodnocena být nemůže a nebude, kdy krycí nabídka byla podána do zadávacího řízení ze strany uchazeče,, Sdružení PRODEX –VALBEK“, s vedoucím společníkem společností PRODEX spol. s r.o., organizační složka, IČ: 017 61 200, se sídlem Perucká 2481/5, Praha 2 (dále rovněž jen,, PRODEX“) a účastníkem společností Va, přičemž si byli vědomi, že takové jednání bylo v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona o OHS, které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné a dále je v rozporu se zásadami zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále rovněž jen,, zákon o VZ“), konkrétně zásadou transparentnosti, rovnosti a hospodárnosti, poté obviněný [jméno] [příjmení] jako člen hodnotící komise v úmyslu opatřit uchazeči,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ prospěch v podobě zisku z předmětné veřejné zakázky a v úmyslu způsobit škodu zadavateli SŽDC v podobě zadání předmětné veřejné zakázky za vyšší nabídkovou cenu než za jakou bylo možné zakázku zadat a v úmyslu zjednat uchazeči,, Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ neoprávněný časový předstih a další výhody a tohoto uchazeče tak neoprávněně zvýhodnit proti jiným uchazečům s vědomím o uzavření nezákonné dohody o ovlivnění nabídek a jejího obsahu, úmyslně nesplnil svoje povinnosti zaměstnance SŽDC, vyplývající i z Etického kodexu a Protikorupčního programu SŽDC a ze zákona o VZ, zejména povinnosti dle ustanovení § 78 zákona, dle kterého je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a rovněž neporušovat zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, a povinnosti dle ustanovení § 148 zákona, které stanoví, že při komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem nesmí být narušena důvěrnost nabídek a žádostí o účast a úplnost údajů v nich obsažených, kdy zadavateli nesmí být umožněn přístup k obsahu nabídek a žádostí o účast před uplynutím lhůty stanovené pro jejich podání, zadavatel je povinen v souvislosti se zadávacím řízením vést písemnou evidenci všech úkonů učiněných dodavatelem vůči zadavateli a zadavatelem vůči dodavatelům, ÚOHS či Evropské komisi, a písemná evidence musí obsahovat pořadové číslo úkonu, jeho označení, datum a identifikační údaje dodavatele, a následně porušil také povinnosti člena hodnotící komise, když existenci této zakázané dohody zamlčel před zadavatelem, nepřijal žádné opatření směřující k vyřazení nabídky uchazeče,, Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, a naopak se aktivně podílel na přijetí rozhodnutí, aby tento uchazeč v zadávacím řízení zvítězil a získal soutěženou veřejnou zakázku, a rovněž zadavateli zamlčet svůj přátelský vztah k zástupci uchazeče,, Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ obviněnému [příjmení] [jméno] [příjmení], a z něj vyplývající svoji podjatost, v důsledku čehož měl být vyloučen z hodnotící komise, což se nestalo, kdy nejprve dne 18. 3. 2015 telefonicky informoval obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] o skutečnosti, že bude v brzké době uveřejněno oznámení o veřejné zakázce ve Věstníku veřejných zakázek, přičemž ostatní potencionální uchazeči touto informací nedisponovali, následně dne [datum] se obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] s obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky domluvili na zásadách další společné spolupráce spočívající v informování obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] o tom, jací další uchazeči si vyzvednou zadávací dokumentaci do předmětné veřejné zakázky, s cílem poskytnout společnosti SUDOP informace o účasti potencionálních konkurentů v tomto zadávacím řízení a umožnit realizaci nezákonné dohody uchazečů o krycí nabídce a získání veřejné zakázky ze strany předem domluveného uchazeče, kdy navíc obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky informoval, jaké kroky by bylo nutné podniknout za účelem získání většího množství času v zadávacím řízení, dne [datum] byl obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] jmenován do funkce předsedy hodnotící komise

zadavatele, kdy hodnotící komise měla rovněž plnit funkci komise pro otevírání obálek s nabídkami a byla pověřena posouzením kvalifikace, kdy z titulu této funkce obviněný [jméno] [příjmení] podepsal prohlášení člena hodnotící komise o mlčenlivosti a nepodjatosti, ačkoliv byl ve vztahu ke společnosti SUDOP podjatý, a poté dne [datum] obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky sdělil obviněnému [příjmení] [jméno] [příjmení], že se neobjevil žádný další zájemce o veřejnou zakázku a sdělil obviněnému [příjmení] [jméno] [příjmení] dosud známé zájemce o veřejnou zakázku, kdy následně dne [datum] v 8:27 hodin obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] telefonicky informoval obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení], že byly podány pouze dvě nabídky, přičemž obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] ujistil, že se nemá obávat, že pokud jsou jen dvě nabídky, dohoda bude realizována a téhož dne 22. 6. 2015 v 9:00 hodin došlo v sídle SZDC SSV k zasedání komise pro otevírání obálek s nabídkami uchazečů, přičemž komisi předsedal obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení], kdy byly doručeny nabídky 1) uchazeče společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o., IČ: 449 60 417, se sídlem Kounicova 688/26, Brno (dále rovněž jen, „SUDOP BRNO“) s nabídkovou cenou ve výši 35.448.000 Kč, podaná dne 19. 6. 2015 v 9:00 hodin, 2) uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“, s nabídkovou cenou ve výši 33 700 000 Kč, podaná dne 19. 6. 2015 v 13:15 hodin a 3) uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, s nabídkovou cenou ve výši 34 407 100 Kč, podaná dne 22. 6. 2015 v 8:30 hodin, přičemž obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] podepsal jako součást nabídky uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17. 6. 2015, že společnost SUDOP splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž tímto zákonem je zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, přičemž obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] podepsal jako součást nabídky uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti Va ze dne 10. 6. 2015, že společnost Va splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž po otevření obálek s nabídkami bylo obviněnými zjištěno, že ze strany uchazeče, „Sdružení PRODEX – VALBEK“ došlo v rozporu s původní dohodou spočívající v podání nabídky s vyšší cenou omylem k podání krycí nabídky s cenou ve výši 33 700 000 Kč, to znamená s cenou nižší, než byla cena uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, což znemožňovalo umístění uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s vyšší cenovou nabídkou jako prvního v pořadí, kdy od 10:00 hodin následovalo zasedání komise pro posouzení kvalifikace s předsedou komise obviněným [jméno] [příjmení], a okolnosti odchýlení od původní dohody obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] dne 22. 6. 2015 telefonicky řešil jak s obviněným [jméno] [příjmení], tak s [jméno] [příjmení], členem představenstva společnosti METROPROJEKT, a rovněž dne 22. 6. 2015 a dne 25. 6. 2015 se zaměstnancem zadavatele a předsedou hodnotící komise obviněným [jméno] [příjmení], kterého telefonicky výslovně informoval o dalším plánovaném postupu, který měl dodatečně zajistit realizaci původní dohody a umístění jako prvního v pořadí uchazeče, „Společnost SP+MTP_Chlumec – [obec]“, kdy tento postup spočíval v zaslání dodatečných dotazů vůči uchazeči, „[ulice] PRODEX – VALBEK“ ze strany zadavatele, které nebudou úmyslně zodpovězeny, což povede k vyloučení uchazeče, „[ulice] PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tento postup zároveň umožnil zadavateli vyloučenému uchazeči vrátit složenou jistotu ve výši 700 000 Kč, bez rizika plnění ze záruky uchazečem ve prospěch zadavatele při případném zpětvzetí nabídky, a následně byla dne [datum] v rámci plnění nezákonné dohody obviněných na základě rozhodnutí hodnotící komise zadavatelem SZDC uchazeči, „[ulice] PRODEX-VALBEK“ zaslána písemná žádost o písemné objasnění informací a o předložení dalších podkladů prokazujících splnění požadované kvalifikace nadlimitní veřejné zakázky, podepsaná obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] jako předsedou hodnotící komise, a to se lhůtou do 3 pracovních dnů od doručení, na kterou nebylo ze strany uchazeče, „[ulice]“

PRODEX – VALBEK“ úmyslně reagovalo, kdy dne [datum] v 9:00 hodin zasedala hodnotící komise pro další posouzení kvalifikace s předsedou obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení], která deklarovala, že vyzvaný uchazeč nedoložil ve stanovené lhůtě požadované objasnění informací a doklady prokazující splnění kvalifikace, v důsledku čehož hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče, [ulice] PRODEX–VALBEK“ ze zadávacího řízení a doporučila zadavateli vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení, a dne [datum] v 9:45 hodin hodnotící komise s předsedou obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] následně vyhodnotila jako cenově nejvýhodnější nabídku uchazeče, Společnost SP+MTP_Chlumec – [obec]“ a tento uchazeč se tak umístil v souladu s předchozí nezákonnou dohodou jako první v pořadí, přičemž obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] dne [datum] telefonicky informoval obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] o plánovaném vyloučení uchazeče, [ulice] PRODEX – VALBEK“ a dne [datum] došlo skutečně rozhodnutím zadavatele jednajícího [jméno] [příjmení], náměstkem generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, k vyloučení uchazeče, [ulice] PRODEX – VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tomuto uchazeči byla dne [datum] vrácena bankovní záruka za nabídku ve výši 700 000 Kč, a dne [datum] byla podepsána Smlouva o dílo na zhotovení projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby mezi SŽDC a uchazečem, Společnost SP+MTP_Chlumec – [obec]“ s cenou díla 34 407 100 Kč bez DPH, kdy za zadavatele smlouvu podepsal dne [datum] [jméno] [příjmení], náměstek generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, a za, Společnost SP+MTP_Chlumec – [obec]“ smlouvu podepsali dne [datum] obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], místopředseda představenstva [právníká osoba], čímž byla uchazečem, Společnost SP+MTP_Chlumec – [obec]“ získána v podobě tržeb z veřejné zakázky ve větším rozsahu neoprávněná výhoda ve výši 34 407 100 Kč, přičemž v průběhu zadávacího řízení byly obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] či s vědomím obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] a s vědomím obviněných [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] vyhotoveny, užity a oprávněným pracovníkům zadavatele, tedy generálního ředitelství SŽDC, předloženy doklady obsahující nepravdivé skutečnosti, zejména čestné prohlášení [právníká osoba] ze dne [datum] podepsané obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení], čestné prohlášení [právníká osoba] ze dne [datum] podepsané obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení], protokoly o zasedání hodnotící komise ze dne [datum] a dne [datum] podepsané obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] a zpráva hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek ze dne [datum], kterou obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] podepsal a k jejímuž vypracování nepravdivé doklady užil, kdy tyto doklady vycházely z nezákonné dohody soutěžitelů o výsledku a průběhu zadávacího řízení a účelového vyloučení uchazeče, [ulice] PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy okolnosti o této dohodě soutěžitelů a zmanipulovaném průběhu zadávacího řízení obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] pracovníkům generálního ředitelství SŽDC zatajil, a to včetně své komunikace s obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] a svých kroků směřujících k pomoci při naplňování nezákonné dohody soutěžitelů, kdy uvedeného jednání se obvinění dopustili, ačkoliv věděli, že v případě plánovaného předložení podkladů zadavatelem příslušným orgánům společně s žádostí o dotaci, tedy řídicímu orgánu OPD II - Ministerstvu dopravy ČR a zprostředkujícímu subjektu řídicího orgánu OPD II - SFDI, a čerpání dotace z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci OPD II, by byly ke škodě Evropské unie neoprávněně zkráceny výdaje souhrnného rozpočtu Evropské unie, neboť výdaj na spolufinancování veřejné zakázky, Revitalizace trati [obec] - [obec]“ by měl být shledán jako nezpůsobilý, neboť zadávací řízení bylo provedeno v rozporu s právními předpisy České republiky, konkrétně se zákonem o ZVZ a zákonem o OHS, kdy vzhledem k míře spolufinancování z Operačního programu Doprava na léta 2014 - 2020 v předpokládané výši 84,9999999840% by v případě poskytnutí dotace škoda způsobená Evropské unií činila nejméně 29 246 035 Kč, přičemž k podání žádosti o dotaci a poskytnutí dotace následně na základě skutečností nezávislých na vůli obviněných nedošlo,

A) přičemž obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení], z pozice místopředsedy představenstva [právníká osoba] a obchodního ředitele [právníká osoba], jednající v zájmu a v rámci činnosti

této společnosti, v souvislosti s podnikáním [právnícká osoba], v úmyslu pro [právnícká osoba] získat veřejnou zakázku, „Revitalizace trati [obec] - [obec]“ a prospěch spočívající v možnosti realizace předmětné veřejné zakázky a dosáhnout nezákonného ovlivnění zadávacího řízení obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení] v rámci plnění jeho úkolů v zadávacím řízení, kdy obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] znal aktivity obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] v oblasti fotbalu, tedy jeho předchozí účast ve výboru fotbalového klubu Tělovýchovná jednota Fotbalový klub [obec] z.s., [IČO], se sídlem [adresa] (dále rovněž jen, „TJ FK Ruda nad Moravou“) a navázání jeho spolupráce s TJ FK Bohdíkovo, IČ: [číslo], se sídlem [obec a číslo] (dále rovněž jen, „TJ FK Bohdíkovo“), zajistil poskytnutí částky 50 000 Kč pro TJ FK Bohdíkovo od [právnícká osoba], kdy tato částka byla poskytnuta za poskytování výše popsaných zvýhodnění v zadávacím řízení od obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení], kdy tato platba byla poskytnuta tak, že po dohodě obviněných [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] byla dne [datum] uzavřena mezi TJ FK Bohdíkovo, jednající předsedou [jméno] [příjmení] a sekretářem [jméno] [příjmení], a [právnícká osoba] jednající předsedou představenstva [jméno] [příjmení] a místopředsedou představenstva obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení], „Smlouva o propagaci a reklamě uzavřená ve smyslu § 1724 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění“, to za částku ve výši 50 000 Kč, která byla poukázána z účtu [právnícká osoba] na účet TJ FK Bohdíkovo dne [datum], po předchozí dohodě obviněných [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] na plnění nezákonné dohody soutěžitelů, budoucích uchazečů v zadávacím řízení na uvedenou veřejnou zakázku,

B) přičemž následně dne [datum] obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] v úmyslu umožnit svým aktivním protiprávním jednáním realizaci této dohody v zadávacím řízení a zvýhodnit uchazeče společnosti, „Společnost SP+MTP_Chlumec - [obec]“, za své protiprávní jednání související s realizací nezákonné dohody uchazečů telefonicky požádal obviněného [příjmení] [jméno] [příjmení] o další finanční prostředky v podobě dalšího finančního plnění ve prospěch TJ FK Bohdíkovo ve výši 50 000 Kč, kdy zároveň vyjádřil nespokojenost nad skutečností, že by se mohlo jednat o finanční prostředky poskytnuté v menší výši, než na základě předchozí dohody, přičemž obviněnému [příjmení] [jméno] [příjmení] sdělil, aby si uvědomili, jak bojovali o ten [obec], přičemž v návaznosti na to zajistil obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] poskytnutí dalších prostředků pro TJ FK Bohdíkovo ve výši 50 000 Kč, kdy tato platba byla poskytnuta tak, že dne [datum] došlo mezi TJ FK Bohdíkovo zastoupenou předsedou [jméno] [příjmení] a sekretářem [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], jednající předsedou představenstva [jméno] [příjmení] a místopředsedou představenstva obviněným [příjmení] [jméno] [příjmení], k podpisu další, „Smlouvy o propagaci a reklamě uzavřené ve smyslu § 1724 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník v platném znění“, a to za částku ve výši 50 000 Kč, kdy částka 50 000 Kč byla zaslána z účtu [právnícká osoba] na účet TJ FK Bohdíkovo dne [datum],

kdy na základě těchto dvou uvedených smluv byla [právnícká osoba] pro TJ FK Bohdíkovo, po zprostředkování, s vědomím a souhlasem obviněného [jméno] [příjmení], za jeho protiprávní jednání spočívající v pomoci při naplňování nezákonné dohody uchazečů, zaslána celková částka ve výši 100 000 Kč,

v čemž byl státním zástupcem spatřován zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 a alinea 2 druhá tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

4. V odsuzující části rozsudku (označené A) nalézací soud žádný adhezní výrok neučinil. Ve zprošťující části rozsudku (označené B) byl vysloven adhezní výrok, jímž byla poškozená [příjmení] železnic, s.o., odkázána podle § 229 odst. 3 tr. ř. se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Proti odsuzující části rozsudku Městského soudu podali včasné odvolání na jedné straně všichni obžalovaní, s výjimkou obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], přičemž tak učinili prostřednictvím svých obhájců. Dále podal odvolání proti této části výroku rozsudku státní zástupce, a to v neprospěch všech obžalovaných. Proti zprošťujícímu výroku směřovalo jak odvolání obžalované [příjmení], tak státního zástupce podané naopak v neprospěch zproštěné právnické osoby. Konečně podali odvolání v rámci adhezního řízení v neprospěch obžalovaných i oba poškození, tedy Správa železnic (dále jen SŽ) a Centrum pro efektivní dopravu (dále jen CEDOP).

6. V odůvodnění odvolání, které směřuje jak proti výroku o vině oběma skutky, tak o uloženém trestu, vytýká obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] nalézacímu soudu nesprávně zjištěný skutkový stav, když má za to, že se skutek nestal, resp. nebyl prokázán a dále namítnul, že skutkový stav vychází z důkazů opatřených v rozporu se zákonem.

7. Ve vztahu ke skutku týkajícího se zakázky, „Technicko-provozní studie – [ulice] řešení VRT“ (dále jen VRT), vymezeného pod bodem A/I. výroku napadeného rozsudku, konkrétně namítá následující: Motivem jeho jednání nebylo navýšení ceny zakázky, ale pouze skutečnost, že pokud by se o zakázku ucházel jen jeden uchazeč, byla by zakázka zrušena. Nabídka [právnícká osoba] měla nejnižší cenu, tedy byla vybrána oprávněně, v řízení o zakázce se neprokázalo, že by byla vysána diskriminačně. Za podstatné považuje skutečnost, že VÚŽ nabídku podala, tato byla podepsána k tomu oprávněnými osobami a společnost byla připravena v případě úspěchu zakázku splnit, přičemž není rozhodné, kdo fyzicky nabídku připravil a vyhotovil.

8. Dále obžalovaný namítnul, že účelem dohody mezi SUDOP a VÚŽ bylo nezrušení vypsané veřejné zakázky, a proto se domnívá, že tím nemohl způsobit omezení hospodářské soutěže, ale naopak fakticky soutěž podpořil. Uvádí, že VÚŽ se veřejných zakázek běžně neúčastnila, tedy na ní nemůže být nahlíženo jako na „soutěžitele“ ve smyslu zákona o veřejných zakázkách, a proto vůbec nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku. Domnívá se, že dohodu vymezenou obžalobou nelze podřadit pod žádnou z dohod uvedených v § 3 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále jen ZOHS), tedy nemůže jít o dohodu v rozporu s hospodářskou soutěží. Nadto z dohody VÚŽ nijak neprofitovala. Za neprokázaný a tedy spekulativní má i závěr nalézacího soudu, že nabídka VÚŽ byla doručena SŽDC zaměstnancem SUDOPu. Konečně nesouhlasí ani s vyhodnocením svědka [jméno] [příjmení] z VÚŽ jako nevěrohodného.

9. Ve vztahu ke skutku týkajícího se zakázky, „Revitalizace trati [obec] – [obec]“ (dále i jen jako „[obec]“) namítnul, že ve věci vůbec nebylo prokázáno, že by s obžalovaným [příjmení] [příjmení] uzavřel před vypršením lhůty pro podání nabídek dohodu o ceně. Považuje za nemožné, aby pokud by dohoda byla uzavřena, došlo ze strany krycí nabídky k chybně uvedené ceně. Dále upozorňuje, že svědci [příjmení] a Lastovecký z vedení konkurenčního sdružení Prodex-Valbek uzavření dohody striktně popírají, přičemž pokud by byla uzavřena, jistě by o ní byli informováni. Odvolatel dále zdůrazňuje, že uzavěra přihlášek byla až po 5. březnu 2015, kdy díky novelizaci zákona nebylo nutné, aby se do veřejné zakázky přihlásilo více než jeden zájemce, tedy podávání krycí nabídky postrádá logiku. Konečně namítá, že odposlechy a sledování osob a věcí byly v přípravném řízení povoleny v rozporu se zákonem. Proto je považuje za důkazy nepoužitelné, nalézací soud je vůbec neměl provádět a rozhodně nemohou být podkladem pro skutkové závěry.

10. Obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] směřuje své odvolání rovněž proti výroku o vině a proti výroku o trestu. Předně namítá, že nalézací soud nesprávně posoudil její roli v případě, ve smyslu jejího přecenění. Zdůraznila, že byla v SUDOPu v podřízené pozici, bez jakýchkoliv rozhodovacích oprávnění, v žádném případě nemohla za SUDOP jednat a nemůže proto nést odpovědnost za nabídku SUDOPu. Pouze plnila pokyny nadřízeného Ing. [příjmení], aniž měla možnost nabídek jakkoliv ovlivnit. Za nesprávně zjištěné považuje skutkové závěry, pokud jde o schůzku v Hotelu Olšanka dne [datum], jejíž obsah nebyl nijak prokázán. I pokud by obsah znám

byl, na průběh a přijatá rozhodnutí neměla vliv, neboť tam byla pouze kvůli administraci zakázky. Dále má za neprokázané, že nabídku zpracovala na notebooku účelově k tomu zapůjčeném obžalovaným [příjmení] [příjmení] od dcery. Za nesprávné má odvolatelka i posouzení otázky jejího zavinění v úmyslu přímém, protože jako pouhá administrátorka nabídky jednala podle pokynů nadřízeného a nevěděla, že by jednání směřovalo proti pravidlům hospodářské soutěže. Namítá, že k jednání, které je jí kladeno za vinu, neměla žádný smysluplný motiv. Rovněž argumentuje nezákonností v řízení použitých důkazů, pokud jde o odposlechy a sledování osob. Za nedostatečné považuje posouzení zákonnosti dohody podle jiných právních předpisů, zejména § 3 odst. 4 ZOHS nebyl soudem prvního stupně vůbec zohledněn.

11. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., své odvolání proti výrokům o vině a trestu odůvodnil zejména tím, že skutek kladený mu za vinu nebyl vůči jeho osobě prokázán a nalézací soud nesprávně hodnotil provedené důkazy. Ve věci panují pochybnosti a vůbec není zřejmé, jaká měla být jeho role na schůzce v Hotelu Olšanka. Celé řízení stojí na nedůvěryhodném izolovaném oznámení neznámé osoby, patrně jde o svědka [příjmení] z CEDOPu, který se kolem VRT pohybuje dlouhodobě a zakázky této problematiky zpochybňuje cíleně. Ve věci pořízené odposlechy a sledování osob byly opatřeny jen z podnětu tohoto nevěrohodného oznámení, tedy nezákonně. Za podstatné má odvolatel zejména fakt, že nabídku podal VÚŽ vážně, hodlal zakázku získat a posléze podle smlouvy plnit. Za neprokázané má tvrzení, že nabídku VÚŽ doručil do sídla SZDC zaměstnanec SUDOPu. Dokazování neodpovídají ani závěry nalézacího soudu o neexistenci předmětné nabídky v sídle VÚŽ. Konkrétně upozorňuje na rozpornost odstavců 80 a 81 odůvodnění napadeného rozsudku. Skutek byl Městským soudem chybně posouzen i po právní stránce, když rozhodně nebylo prokázáno sjednání dohody o ceně, stejně jako nebylo prokázáno, že by SUDOP získala neoprávněnou výhodou ve větším rozsahu. Rovněž namítá a podrobně rozvádí nezákonnost postupu při povolování odposlechů a sledování osob. Konečně argumentuje tím, že se nalézací soud nijak nevypořádal se Stanoviskem ČVUT, které sice jako důkaz provedl, ale nijak nevyhodnotil, byť uzavřel skutkový stav v rozporu s ním.

12. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., směřuje odvolání taktéž proti výrokům o vině a uloženém trestu. Nalézacímu soudu vytkl v první řadě nerozlišování pojmu „dohoda o určení ceny“ a „jiná dohoda narušující hospodářskou soutěž“. Dohodu o ceně považuje za neprokázanou. Pokud nějaká dohoda proti hospodářské soutěži vůbec existovala, tak se zcela minimální škodlivostí, tedy byla podle § 3 odst. 4 ZOHS přípustná. Pokud jde o vyhodnocení prohlídky v sídle VÚŽ vytyká nalézacímu soudu, obdobně jako obžalovaný [příjmení] [příjmení], rozpor v závěrech odstavce 80 a 81 odůvodnění rozsudku a prokázání neoprávněné výhody pro SUDOP ve větším rozsahu. Taktéž argumentuje nezákonností sledování osob a odposlechů, zpochybňuje věrohodnost svědka [příjmení]. Konečně obžalovaný [příjmení] [příjmení] namítá místní nepřislušnost soudu ve věci činného v přípravném řízení, zejména ve světle obecně známého nálezu Ústavního soudu, sp. zn. ÚS Pl. [číslo].

13. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] ve svém odvolání proti výroku o vině a trestu namítá především nesprávné zjištění skutkového stavu, když má za to, že mu nebylo prokázáno, že by se dopustil trestného činu. Nikdy totiž s obžalovaným [příjmení] [příjmení] neuzavřel dohodu o určení ceny. Nebylo prokázáno, že by nabídka sdružení Prodex-Valbek byla krycí. Jednak o zakázku měli jako společnost zájem, účastnili se tedy soutěže vážně, nadto podání krycí nabídky v dané době díky změně zákona nemělo smysl. Dále upozorňuje na skutečnost, že vyšší nabídku podal i SUDOP [obec] a tomu státní zástupce podání krycí nabídky kupodivu nepřičítá. Domnívá se, že z pořízených odposlechů nelze bez důvodných pochybností dovodit, že k dohodě došlo, jistě pro to nesvědčí jeho hovor s obžalovaným [příjmení] [příjmení] dne [datum], jak uvádí soud prvního stupně. Přestože lze z důkazů dovodit více možných skutkových verzí, nalézací soud se přiklonil k té pro něho nepříznivé. Dále zdůrazňuje, že Prodex byl hlavní partner sdružení, jemu byla doručena výzva k odstranění nedostatků nabídky a tyto se proto pokoušel zhojit svědek [příjmení], nikoliv on, zaměstnaný ve Valbeku. Proto mu účelově

neodstranění vad nabídky, k němuž navíc nedošlo, rozhodně nelze přičítat. Konečně odvolatel zmiňuje, že pokud je jeho trestnost dovozována z faktu, že [datum] podepsal za Valbek jakési prohlášení, že neuzavřel dohodu v rozporu s hospodářskou soutěží, tak v danou dobu bylo jistě pravdivé, když i sám nalézací soud uzavírá, že k dohodě se SUDOPem mohlo dojít až těsně před podáním nabídky, tedy po uvedeném datu.

14. Obžalovaná [příjmení] podala odvolání proti výroku, jímž byla podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěna obžaloby z toho důvodu, že se obžalobou vymezený skutek stal, ale tento není trestným činem. Se závěrem nalézacího soudu ve smyslu, že k obžalobou vymezenému skutku došlo a tento byl prokázán, totiž nesouhlasí. Má za to, že nebyla prokázána nezákonná dohoda mezi obžalovaným [příjmení] [příjmení] a obžalovaným [příjmení] [příjmení], a proto lze uzavřít, že k žalovanému jednání vůbec nedošlo, z čehož dovozuje, že měla být zproštěna obžaloby podle příznivějšího důvodu uvedeném v § 226 písm. a) tr. ř. Dále odvolatelka namítá, že vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby zamezila spáchání protiprávních činů fyzickými osobami jejím jménem jednajícími, když měla celou řadu vnitřních školení, zavedla schránku důvěry a činila i další v tomto směru významné kroky, což její trestněprávní odpovědnost rovněž vylučuje.

15. Státní zástupce podal odvolání proti výrokům o trestech v neprospěch všech obžalovaných, proti výrokům o vině pod bodem A/I. v neprospěch obžalované [příjmení] [příjmení], pod bodem A/II. v neprospěch obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. Suka a dále proti zproštění obžalované [příjmení] pod bodem B. Obecně lze konstatovat, že státní zástupce má dokazování před nalézacím soudem provedené za dostatečné a zákonné, nicméně částečně nesouhlasí s hodnocením důkazů, které považuje místy za vnitřně rozporné a skutečnosti neodpovídající.

16. Pokud jde o skutkovou stránku věci ve vztahu k bodu A/I. výroku (VRT) namítá, že jednání obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] mělo být kvalifikováno jako dokonáný přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, a nikoliv jako pouhé účastenství ve stadiu pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k tomuto přečinu. Domnívá se, že jednání obžalované bylo aktivní, když jednala na schůzkách se zástupci VÚŽ, s obžalovaným [příjmení] [příjmení] komunikovala konspirativně, tedy s jasným vědomím nezákonnosti svého jednání a fakticky celé nabídky za oba subjekty zpracovala. Jelikož ustanovení § 248 tr. zákoníku nevyžaduje, aby pachatelem byl konkrétní, popř. speciální subjekt, je možné dovodit trestní odpovědnost za dokonáný čin nejen vůči statutárním orgánům právnické osoby, jejímž jménem bylo v rozporu se zákonem postupováno, ale vůči komukoliv, kdo byl ze své funkce odpovědný za plnění hospodářských úkolů SUDOPu, a to obžalovaná jako obchodní referent byla.

17. Pokud jde o skutkovou stránku ve vztahu k výroku A/II. („[obec]“), zde je státní zástupce toho názoru, že popis skutku oproti obžalobě neměl být upraven tak, aby odpovídal pouze kvalifikaci podle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku u obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], resp. podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku u obžalovaného [příjmení] [příjmení], ale měl být vysloven v takovém rozsahu jako v obžalobě a jednání všech tří obžalovaných mělo být kvalifikováno i jako zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a dále u obžalovaného [příjmení] [příjmení] i jako přečin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku a u obžalovaného [příjmení] [příjmení] jako přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku a zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 2 tr. zákoníku.

18. Kvalifikaci podle § 260 tr. zákoníku státní zástupce dovozuje ze skutečnosti, že zakázka, [obec]“ byla vyhlášena výslovně jako spolufinancovaná z prostředků Evropské unie (dále jen EU), což nemohl žádný z obžalovaných přehlédnout, jak díky jasné zmínce v textu zakázky, tak díky logům na zakázce a souvisejících listinách umístěným. Stojí na názoru, že schválena jako

spolufinancovaná z prostředků EU byla celá akce v hodnotě 999 973 000 Kč, tedy nejen samotná stavba (ve smyslu fyzických prací), ale například i projektová dokumentace, byť vypsaná jako samostatná veřejná zakázka. I u této dílčí zakázky soutěžitelé museli počítat s variantou, že zakázka projektové dokumentace bude, byť třeba zpětně, částečně hrazena z prostředků EU. Zdůrazňuje, že trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie je předčasně dokonáným trestným činem, když trestné je již samotné uvedení nepravdivých podkladů pro podání žádosti o spolufinancování (zde podepsání čestných prohlášení o neporušení pravidel hospodářské soutěže s vědomím, že soutěž bude dohodou obžalovaných a zásahy obžalovaného [příjmení] [příjmení] narušena). Není proto podstatné, že k podání žádosti o dotaci dosud nedošlo. Reálně totiž hrozilo, že bude zpětně SŽDC, resp. SFDI žádáno o proplacení části ceny zakázky, „[obec]“ z prostředků EU a jednání obžalovaných tak dospělo do stadia pokusu. Jelikož všichni tři obžalovaní byli bezesporu srozuměni s tím, že zakázka může být spolufinancována z prostředků EU, jednali v úmyslu nepřímém (o možnosti takového způsobu financování věděli a byli k této variantě lhostejní).

19. Dále se stání zástupce domáhá právní kvalifikace jednání obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. Suka jako úplatkářských trestných činů výše uvedených. Tento názor vychází z přesvědčení, že sponzoring venkovského fotbalového klubu blízkého obžalovanému [příjmení] ve výši 50 000 Kč ze strany SUDOPu nebyl skutečným sponzoringem, ale šlo o zastírací manévr, kdy fakticky šlo o odměnu za nezákonné jednání obžalovaného [příjmení] [příjmení] ve prospěch SUDOPu. Tento závěr dovozuje zejména z telefonického hovoru, kdy obžalovaný [příjmení] v souvislosti se sponzoringem připomíná obžalovanému [příjmení] [příjmení] svoje zásluhy v získání zakázky, „[obec]“.

20. Pokud jde o odvolání proti výroku o trestech, domnívá se, že uložené tresty odnětí svobody jsou minimální možné, symbolické až bagatelizující závažnost trestné činnosti a samozřejmě ani neodrážejí navrženou odlišnou a významně přísnější právní kvalifikaci u obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. Suka. Má za to, že u všech obžalovaných absentuje uložení trestů peněžitých a u obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] i trestů zákazu činnosti, když byli v pozici statutárních orgánů, kterážto činnost by jim měla být do budoucna znemožněna, obdobně jako u obžalovaného [příjmení] [příjmení]. Zdůrazňuje škodlivost tzv. horizontálních dohod (dělení trhu, dohody o ceně) a faktický majetkový prospěch, který SUDOP získal zakázkami v hodnotě desítek milionů korun, který je Městským soudem popírán.

21. Ve vztahu k zprošťujícímu výroku státní zástupce zastává názor, že pokud by soud kvalifikoval jednání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] po právní stránce v souladu s obžalobou přísněji, bylo by právnícké osobě SUDOP, jejímž jménem tento obžalovaný jednal, přičitatelné spáchání zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] totiž jednal z pozice statutárního orgánu jménem [právnícká osoba] nezákonně a v její prospěch a tato současně neměla dostatečně účinná vnitřní opatření (v dnešní době označovaná jako tzv. „Compliance program“), aby se z trestní odpovědnosti vyvázala ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim (dále jen TOPO).

22. Poškozená [příjmení] v podaném odvolání namítla, že v rozsudku chybí výrok o náhradě škody způsobené jí trestným činem popsáním pod bodem A/I. výroku, který včas uplatnila. Pokud soud nepovažoval připojení za řádné ve smyslu nejasnosti, proti kterým obžalovaným návrh směřuje, měla být nalézacím soudem poučena podle § 43 odst. 3 tr. ř. a vyzvána k odstranění nedostatků připojení. V odvolání pak upřesnila, že nárok ve výši 200 000 Kč dovozuje z nákladů na zastupování v řízení před ÚOHS, když zakázku na VRT považovala za diskriminačně zadanou tak, aby se o ní nemohla ucházet, a proto její zadání u ÚOHS napadla. Dále pak specifikovala, že nárok uplatňuje proti obžalovanému [příjmení] [příjmení] a v podstatě i

obžalované [příjmení], byť si je vědoma, že ve vztahu k zakázce na VRT (skutek ad. A/I.) není SUDOP v procesním postavení obžalované.

23. Poškozená [příjmení] železnic, dříve [příjmení] železniční dopravní cesty (dále jen SŽDC) podala odvolání v neprospěch obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. Suka, neboť stojí na názoru, že výrok, jímž byla se svým nárokem na náhradu škody ve výši 50 000 Kč odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 tr. ř., je nesprávný. Odvolatelka se především domnívá, že byť byl popis skutku nalézacím soudem upraven a jednání nebylo kvalifikováno jako úplatkářské trestné činy, bylo prokázáno, že obžalovaní nezákonně ovlivnili zakázku, „[obec]“. Pokud v té době SUDOP poskytla finanční prostředky na podporu fotbalu na přání obžalovaného [příjmení] [příjmení], lze dovodit, že SUDOP právě o podporu ve výši 50 000 Kč navýšil cenu zakázky. Způsobení škody v souvislosti s danou zakázkou má tedy SŽ za prokázané i za skutkového stavu zjištěného nalézacím soudem. Dále pak poškozená namítla, že odkaz je vůči obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi vadný i formálně, když zproštěna obžaloby byla toliko SUDOP a nikoliv obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. Suk, tedy ve vztahu k nim, měl soud poškozenou s jejím nárokem správně odkázat podle § 229 odst. 1 tr. ř. a nikoliv podle § 229 odst. 3 tr. ř.

24. Odvolatelé učinili závěrečné návrhy takto: Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] navrhl zrušit podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) a d) tr. ř. ve vztahu k němu výrok o vině pod body A/I. a II. napadeného rozsudku a celý výrok o jemu uloženém trestu a věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátit k novému projednání a rozhodnutí Městskému soudu. Obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně pro vady rozsudku, nevyporádání se se všemi významnými skutečnostmi a pro závažné procesní vady zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že se obžalovaná podle § 226 písm. a) tr. ř., případně podle § 226 písm. c) tr. ř. zprošťuje obžaloby. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. navrhl zrušit podle § 258 odst. 1 písm. b), c) a d) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu a věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátit soudu prvního stupně k opětovnému řízení, alternativně pak navrhl, aby odvolací soud sám obžalovaného obžaloby v plném rozsahu zprostil. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. navrhl napadený rozsudek zrušit podle § 258 odst. 1 písm. b) a c) tr. ř. v celém rozsahu a věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátit Městskému soudu k novému rozhodnutí. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k němu zrušil ve výrocích o vině i trestu a sám ve věci rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby. Obžalovaná [příjmení] navrhla odvolacímu soudu aby podle § 258 odst. 1 písm. b), c) a d) tr. ř. napadené rozhodnutí zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. ř. ve věci sám rozhodl tak, že se obžalovaná zprošťuje obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř. Současně se všichni obžalovaní, a to včetně obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] vyjádřili k odvolání státního zástupce, které navrhuji jako nedůvodné zamítnout.

25. Státní zástupce navrhl odvolacímu soudu jednak podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušit napadený rozsudek Městského soudu v Praze ve výrocích o trestech pro obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. a Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D. a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. ř. rozhodnout o uložení přísnějších trestů, konkrétně trestů odnětí svobody ve výměře dvou roků podmíněně odložených na zkušební dobu v trvání čtyř let, peněžitých trestů ve výměře 50 000 Kč, tedy v 100 denních sazbách po 500 Kč a trestů zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodní korporace v trvání dvou let. Dále navrhl Vrchnímu soudu zrušit podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ve výrocích o vině a trestu ohledně obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení] a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. ř. a rozhodnout, že obžalovaná spáchala pod bodem A/I. přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a uložit obžalované přísnější trest, konkrétně trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku a šesti měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání tří let a peněžitý trest ve výměře 25 000 Kč, tedy v 100 denních sazbách

po 250 Kč. Výroky rozsudku nalézacího soud o vině a trestu ohledně obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] pak navrhnul podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. ř. zrušit a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. ř. nově v odvolacím řízení rozhodnout, že obžalovaní spáchali pod bodem A/II. trestné činy: Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 a 2 tr. zákoníku, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a při veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1 alinea 1 a 2 tr. zákoníku a zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 2 tr. zákoníku, a uložil obžalovaným za tyto trestné činy přísnější tresty, konkrétně obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] úhrnný trest odnětí svobody ve výměře pět let a šest měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výměře 250 000 Kč, tedy ve 100 denních sazbách po 2 500 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodní korporace v trvání dvou let, obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody ve výměře pět let nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výměře 100 000 Kč, tedy ve 100 denních sazbách po 1 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodní korporace v trvání tří let a obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody ve výměře pět let nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výměře 50 000 Kč, tedy ve 100 denních sazbách po 500 Kč. Konečně navrhnul aby [ulice] soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. zrušil napadený rozsudek ohledně výroku dle § 226 písm. b) tr. ř. pod bodem B. týkající se obžalované [právnícká osoba] a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc soudu prvního stupně k učinění nového rozhodnutí.

26. Poškozená [příjmení] navrhla věc podle 259 odst. 2 tr. ř. vrátit soudu prvního stupně k doplnění chybějícího výroku o jí vzneseném nároku na náhradu škody.

27. Poškozená [příjmení] navrhla odvolacímu soudu podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. ř. zrušit výrok, kterým byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a podle § 259 odst. 3 tr. ř. ve věci rozhodnout podle § 228 odst. 1 tr. ř. o uložení povinnosti obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi, aby společně a nerozdílně nahradili poškozené škodu ve výši 50 000 Kč.

28. Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přihlížející i k vadám, které nebyly vytýkány, pokud měly vliv na správnost napadených výroků, dospěl k následujícím závěrům.

29. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a nedošlo v něm k žádným podstatným vadám, natož k takovým, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaných na obhajobu. V řízení o nárocích poškozených na náhradu škody lze konstatovat ve vztahu k oběma poškozeným v různých dílčích otázkách nikoliv optimální procesní postup, v důsledku čehož části výroků o náhradě škody chybí, jak bude dále rozvedeno. Ani v adhezním řízení však nedošlo k zásadnímu pochybení, které by nenapravitelně zasáhlo do práv poškozených domáhat se nároků na náhradu činem způsobené újmy.

30. Městský soud provedl dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř., tedy v takovém rozsahu, aby bylo možno učinit správné skutkové i navazující právní závěry. Důkazy potřebné pro zjištění toho, zda se skutky staly, zda tyto spáchali konkrétní obžalovaní, z jakých pohnutek, jaké jsou okolnosti mající vliv na škodlivost činu pro společnost, jaké jsou osobní poměry obžalovaných, jaký je následek jejich jednání a co vedlo k trestné činnosti, resp. umožnilo její spáchání, byly opatřeny z větší části již v přípravném řízení. Nálezací soud velmi správně, logicky a v potřebném rozsahu dokazování v hlavním líčení doplnil a veškeré ve věci opatřené důkazy provedl v zákonem předepsané formě. Procesní stránce věci tedy není v tomto směru co podstatného vytknout.

31. Provedené důkazy soud prvního stupně hodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech i v celém souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, logicky a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, zcela v duchu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., což v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř. v rozsudku i přehledně vyložil. V žádném případě nedošlo k tomu, že by Městský soud některý významný důkaz nebo okolnost pominul, že by některý důkaz hodnotil v rozporu s jeho obsahem, nebo že by z důkazů vyvodil závěry, které z nich logicky nevyplývají. Skutková zjištění, která nálezací soud učinil, jsou tedy zcela správná a úplná.

32. Z větší části jsou odvolací námitky jednotlivých obžalovaných pouhým opakováním jejich obhajoby uplatněné již v řízení před soudem prvního stupně, stejně jako je řada námitek státního zástupce opakováním argumentace použité v obžalobě. Se všemi takovými námitkami se přitom správně a logicky vypořádal nálezací soud, a proto jim nemohl Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, přisvědčit. Městský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku velmi podrobně a přesvědčivě vypořádal jak s obhajobou obžalovaných, tak stejně pečlivě a přehledně vyložil, proč se zcela neztotožnil s pohledem státního zástupce. Ve vztahu k zakázce VRT tak činí v odstavcích 164 až 173 a ve vztahu k zakázce, „[obec]“ potom v odstavcích 260 až 285, v nichž u každého skutku zvlášť hodnotí dokazování, vyvozuje správně skutkový stav a logicky dovozuje odpovídající právní kvalifikaci. Nálezací soud tedy pečlivě vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení. Odvolací soud proto z důvodu stručnosti na toto přiléhavé, podrobné a logické odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se plně ztotožňuje, odkazuje a nad jeho rámec uvádí k jednotlivým odvolacím námitkám pouze následující.

33. Pokud jde o zásadní procesní námitku, kterou vznesli s takřka totožnou argumentací všichni odvolatelé z řad obžalovaných, vycházející z názoru, že během přípravného řízení byly povoleny odposlechy telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí v rozporu se zákonem a ustálenou judikaturou, tak tato byla vyslovena již v rámci řízení před soudem prvního stupně. Nálezací soud tyto námitky obhajoby nepřehlédl, naopak se s nimi velmi pečlivě, podrobně a logicky vypořádal v odstavcích 90 až 104 napadeného rozsudku. S těmito pasážemi napadeného rozsudku odvolací soud zcela souzní a pro stručnost a přehlednost svého rozhodnutí na tyto nyní odkazuje.

34. Pouze pro úplnost lze zdůraznit a zopakovat, že odposlechy a sledování byly povoleny za dodržení procesních pravidel plynoucích z ustanovení § 88 tr. ř. a § 158d tr. ř. Úkony byly povoleny poté, co bylo řádně a zejména důvodně na základě dostatečně validních poznatků zahájeno trestní řízení ve věci. Podle § 88 odst. 1 tr. ř. může být odposlech povolen, pokud je vedeno trestní řízení pro trestný čin mimo jiné podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku a § 256 tr. zákoníku, což jsou právě činy, jejichž spácháním byli obžalovaní uznáni vinnými. Není proto významné, zda bylo v okamžik povolování úkonů dáno důvodné podezření ze spáchání trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku, neboť důvodnost takového procesního postupu dovolovala shora zmíněná právní kvalifikace, která byla po celou dobu trestního řízení přiléhavá a obsahu spisu od samého počátku odpovídající. Současně bylo podezření ze spáchání uvedených trestných činů obžalovanými důvodné a okruh podezřelých,

resp. obviněných, byl rozšiřován postupně tak, jak zapojení dalších osob vyplývalo postupně na povrch. Skutečnosti neodpovídající je tvrzení obhajoby, že oznamovatel neznámé identity byl jediným nevěrohodným, a proto nedostatečným podkladem pro povolení odposlechů a sledování. Orgánům činným v trestním řízení sdělila detailní informace k zakázce VRT osoba evidentně, z prostředí, velmi dobře se orientující v problematice veřejných zakázek tohoto druhu, jasně jí byl označen Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba] jakožto člověk do nezákonných manipulací se zakázkou zapojený. Poskytnutá informace přesně korespondovala s tím, že zakázka existuje, byla vypsána, SUDOP se o tuto zajímala, později obžalovaný [příjmení] [příjmení] byl osobou ve věci za SUDOP vystupující, tedy informace zdroje odpovídala realitě, plynoucí z celé řady dalších zjištění, ověřených v řadě databází, což činní oznámení dostatečně validním ve smyslu nároků na důvodnost konkrétního podezření, které lze na samém počátku řízení smysluplně vyžadovat. Další řízení postupně rozkrylo důvodné podezření vůči dalším zapojeným osobám, přičemž prvotní oznámení o nezákonných postupech v zakázce VRT se tím opět potvrdilo. Lze doplnit, že dílčí námitka obhajoby, že anonymní oznámení mělo být č. l. 1 spisu, ale je č. l. 2 spisu, skutečnosti neodpovídá. Č. l. 1 spisu je průvodní dopis státního zástupce Vrchního státního zastupitelství k přiloženému anonymnímu trestnímu oznámení, které je řádně založené na č. l. 2 a tento stav odpovídá i obsahu spisu.

35. Oznámení bylo policejním orgánem řádně ověřeno v dostupných databázích a informačními zdroji z prostředí železničních zakázek a v návaznosti na to byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci VRT. Postupně byla zjišťována identita dalších osob na obžalovaného [příjmení] [příjmení] napojených a tedy sledování a odposlechy o tyto důvodně rozšiřovány. Nikdy se nestalo, že by povolení těchto vysoce invazivních institutů nebylo soudem dostatečně odůvodněno, nikdy se nestalo, že by k povolení došlo vůči osobě, u které nebylo dáno důvodné podezření z napojení na šetřenou trestnou činnost. Zbývá podotknout, že je zcela nepodstatné, zda je identita, zdroje informací v řízení odtajněna či nikoliv, pokud je její oznámení dostatečně konkrétní a zejména odpovídá dalším známým indiciím, takřkajíc logicky zapadá do příběhu. Spekulace, zda jde o svědka [příjmení] z CEDOPu, proto na zákonnosti povolených odposlechů a sledování nemohou nic změnit. [příjmení] jsou i obavy z nevěrohodnosti a zainteresovanosti svědka [příjmení], pokud by oním, zdrojem skutečně byl (což je s ohledem na okolnosti případu dosti pravděpodobné), neboť jak již bylo řečeno, jím poskytnuté informace odpovídaly celé řadě dalších informací, nestály osamocené a bylo možno s dostatečnou mírou jistoty uzavřít, že jsou věrohodné. To se ostatně potvrdilo během řízení řadou důkazů dalších. Konečně není sporu o místní příslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 3, jakožto soudu příslušného k rozhodování v přípravném řízení, neboť k němu byl podán státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství první návrh na povolení úkonu. Současně tento krok dalece předchází nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/2014 z [datum], který přísněji upravuje příslušnost soudu v přípravném řízení, neboť tento výslovně nepůsobí retroaktivně (tzn. zpětně). Zmíněný Obvodní soud je v obvodu Vrchního státního zastupitelství v [obec], tedy byl bez dalšího během let 2014 a 2015 místně příslušný podle tehdejší obecně přijímané interpretace § 26 tr. ř. Nad rámec uvedeného lze zmínit, že místně příslušný by Obvodní soud pro Prahu 3 byl i po vydání citovaného nálezu, když sídlo SUDOP, kde bylo i pracoviště hlavního podezřelého v celém případě Ing. [příjmení], je právě v obvodu [obec a číslo], tedy místní příslušnost tohoto soudu je dána i podle § 18 odst. 1 tr. ř., když čin byl nepochybně spáchán z velké části právě ve třetím pražském soudním obvodu.

36. Ke stěžejním skutkovým námitkám obhajoby, které byly vzneseny v různé míře v podstatě všemi odvolateli z řad obžalovaných, že nebyl správně zjištěn skutkový stav, že nebyla prokázána existence nezákonných dohod obžalovaného [příjmení] [příjmení] s obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], resp. Ing. [příjmení], popřípadě, že ten který obžalovaný nebyl do věci aktivně zapojen, popřípadě že dohody nebyly z různých důvodů v rozporu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže, lze uvést, že jsou zjevně nedůvodné, bezpečně vyvráceny provedeným dokazováním, z něž skutkový stav jasně plyne. Již bylo uvedeno v kterých pasážích se s těmito

námitkami, z drtivé části namítanými již v řízení před soudem prvního stupně, tento podrobně, logicky a správně vypořádal.

37. Nad rámec tam řečeného odvolací soud dodává, že pokud jde o zakázku VRT, byla dohoda mezi obžalovanými prokázána naprosto bez pochyb. Dohoda totiž neplyne jen z odposlechnů, z nichž je evidentní, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] si s obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] dohaduje vícero setkání, z nichž minimálně jednoho se účastní i obžalovaná [příjmení] [příjmení], ale tyto odposlechy přesně odpovídají i záznamům v diářích obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], prokazujících schůzku všech čtyř obžalovaných. Z odposlechnů je pak evidentní, že existence tzv. krycí nabídky ze strany VÚŽ, byla známa i svědkyni [příjmení] z ACRI, které bylo členem sdružení vedeného SUDOPem, což jednak potvrzuje existenci krycí nabídky a zejména vylučuje obhajobu obžalovaných, že původně plánoval SUDOP konsorcium na zakázku VRT právě s VÚŽ a ACRI si vybrali až na poslední chvíli. Odposlechy pak dohodu prokazují i v rovině komunikace obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], z nichž je zřejmé, že obžalovaná nabídku za VÚŽ připravuje s vědomím, že je krycí, dokonce spolu řeší cenu, kterou VÚŽ nabídne. Současně je ale zřejmé, že role obžalované [příjmení] [příjmení] je pouze administrativní, na samotné dění nemá žádný vliv, byť se v problematice velmi dobře orientuje a je si nezákonnosti jasně vědoma. Z odposlechnů pak plyne i fakt, že podání krycí nabídky VÚŽ na SŽDC zajistil přímo obžalovaný [příjmení] [příjmení] za pomoci jemu podřízeného zaměstnance, což podporuje i závěr o sledování osob a věcí (byť z něj samotného to dovodit s jistotou nelze).

38. Velmi významný je pak důkaz prohlídkou jiných prostor ve VÚŽ, kde nebyla nalezena nabídka [právnícká osoba] k zakázce VRT, byť jinak jsou veškeré nabídky velmi pečlivě archivovány jak fyzicky, tak v elektronickém evidenčním systému. Předmětná nabídka absentuje v obou podobách a v podstatě nikdo ze svědků z VÚŽ o této zakázce nic neví, byť jinak se v zakázkách orientují. Dílčí informace o existenci této zakázky má pouze blízké okolí vedení společnosti, tedy obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení]. Za stěžejní důkaz je možno označit dokumenty zajištěné v kanceláři obžalovaného [příjmení] [příjmení], kde krom požadavků zadavatele k předmětné zakázce, byla nalezena listina „Požadavky na doložení dokladů“, podepsaná obžalovanou [příjmení] [příjmení], která sděluje, jaké podklady potřebuje od VÚŽ dodat, přičemž jde o podklady, které je podle zadávacích podmínek nutné přiložit k nabídce do předmětné veřejné zakázky. Závěrem je obžalovanou [příjmení] [příjmení] zdůrazněno, že ve věci je třeba postupovat konspirativně, veškeré informace a listiny předávat pouze osobně a pokud v elektronické podobě nikoliv e-mailem, ale CD nebo na tzv. flashdisku. Obdobný dokument pak byl zajištěn i v sídle SUDOPu. Zkoumáním počítačů užívaných obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] pak bylo prokázáno, že tentýž flashdisk s dokumenty k zakázce VRT byl vložen před podáním nabídek v počítačích obou obžalovaných. Logiku podání krycí nabídky pak potvrzuje i fakt, že v dané době byla zakázka podle zákona o veřejných zakázkách zrušena, pokud nebyly podány alespoň dvě nabídky. Pak je pochopitelná i prokázaná aktivita obžalovaného [příjmení] [příjmení] na odstranění nedostatků nabídky [právnícká osoba], která skutkový stav jen dokresluje. Podání krycí nabídky ze strany VÚŽ, zpracované obžalovanou [příjmení] [příjmení] podle pokynů obžalovaného [příjmení] [příjmení] je nesporné. Jelikož je nabídka podepsána za VÚŽ obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], kteří v dané době prokazatelně jednali jak před podáním nabídky s obžalovaným [příjmení] [příjmení], a komunikace pokračovala i během odstraňování nedostatků nabídky, je postaveno najištěno, že o krycí povaze zakázky věděli. Aktivní role obžalovaného [příjmení] [příjmení] pak plyne z dokumentů zajištěných v jeho pracovně a rovněž zajištěného flashdisku s pokyny ke krycí nabídce vloženého do počítače jak obžalovaného [příjmení] [příjmení], tak obžalované [příjmení] [příjmení]. Přímé zapojení obžalovaného [příjmení] [příjmení] do dění je tedy rovněž více než zřejmé. Jak zmíněno shora, opakovaných schůzek s Ing. [příjmení] v předmětné době se účastnili za VÚŽ nejen obžalovaný [příjmení] [příjmení], ale i jeho přímý nadřízený Ing. [příjmení], tedy

není sporu, že oba vědomě jednali a podepsali nabídku VÚŽ vyhotovenou Ing. [příjmení] s tím, že je krycí a zakázku získá SUDOP. Námitky obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], že nebylo prokázáno jejich povědomí o krycím charakteru zakázky a tím ani zavinění, nemohou za této důkazní situace obstát. Dále nutno zdůraznit, že obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] si jistě byli vědomi, že VÚŽ sama není schopna zadání veřejné zakázky splnit, zejména pokud jde o projekční část samotnou (viz výpověď svědka [příjmení] z VÚŽ) a přesto jako statutární orgány nabídku vypracovanou Ing. [příjmení] podepsali s vědomím, že do soutěže bude dána, což je oba ze spáchání trestného činu rovněž usvědčuje.

39. Dílčí námitka obhajoby, že odstavce 80 a 81 napadeného rozsudku, které zmiňují právě prohlídku ve VÚŽ si odporují, nemůže obstát. Je pravdou, že v odstavci 80 nalézací soud zmiňuje, že v sídle VÚŽ nebyl nalezen žádný dokument vztahující se k zakázce VRT, přičemž v odstavci 81 uvádí, že v kanceláři obžalovaného [příjmení] [příjmení] byl svazek listin obsahující požadavky a podmínky pro zpracování nabídky VRT a v předchozím odstavci 36 zmíněná listina od obžalované [příjmení] [příjmení]. Ze strany nalézacího soudu jde však o pouhou nepřesnost ve vyjádření. Obsah sdělení a zejména obsah spisového materiálu a z něj plynoucí závěry je zcela jasný. V sídle VÚŽ nebylo nalezeno nic, co by svědčilo o zpracování nabídky, zejména absentuje nabídka sama a jakákoliv její evidence, naopak byly zajištěny listiny prokazující, že podklady pro nabídku byly dodány podle instrukcí obžalované [příjmení] [příjmení]. Fakticky tedy v sídle VÚŽ dokumenty se zakázkou související zajištěny byly, ale právě ty, které prokazují spáchání trestné činnosti.

40. Námitka obhajoby, že cílem dohody nebylo navýšení ceny, ale právě skutečnost, že v případě jediné nabídky by byla soutěž zrušena a tedy krycí nabídka byla vedena dobrým úmyslem umožnit rozvoj VRT v České republice, a proto nebyla škodlivá a v rozporu se zákonem, je zcela neudržitelná. Podmínkou získání veřejné zakázky podle tehdy platných pravidel byla právě skutečná soutěž, tedy účast nejméně dvou soutěžitelů. Není rozhodné, že později byl zákon novelizován a tato podmínka odpadla. V dané době zákon platil, a pokud by krycí nabídka VÚŽ nebyla podána, zakázka by byla zrušena a SUDOP by nezískala zakázku v hodnotě cca 18 milionů korun. Tedy SUDOP díky jednání obžalovaných získala zakázku jednak značně prestižní (týkající se exkluzivní problematiky VRT) a jednak zakázku za takřka dvacet milionů korun, což i při nízké procentuální ziskovosti znamená finanční profit, nemluvě o potřebě zakázek pro prosté udržení společnosti v chodu, i kdyby zisku vůbec dosahováno nebylo. Ačkoliv skutečně nebylo prokázáno, že by nabídková cena byla uměle navýšena, když ani nedosahovala ceny zadavatelem předpokládané, takže je možno ji označit za cenu přiměřenou (tj. odpovídající hodnotě poskytnutého plnění), popsáním nezákonným jednáním a jeho shora rozvedenými následky získala SUDOP zcela nesporně, ve větším rozsahu neoprávněné výhody“ (viz § 248 odst. 2 tr. zákoníku).

41. Neoprávněnost výhod je mimo diskusi. Podle ustanovení § 3 odst. 1 ZOHS jsou dohody soutěžitelů narušující soutěž zakázány. Dohoda, jejímž výsledkem je získání veřejné zakázky, která měla být při dodržení § 84 odst. 1 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do [datum] (dále jen ZVZ) zrušena, je přímým porušením zákona a hospodářskou soutěž citelně narušuje. Každá krycí nabídka, ať by byla podána s jakoukoliv motivací, totiž nutně hospodářskou soutěž významně poškozuje, již jen tím, že soutěžitel získá zakázku, kterou by při dodržení pravidel soutěže nezískal a tedy vyjma profitu majetkového, profituje i nemajetkově, a to nejen v rovině prestiže, ale i v rovině získání výhody v rámci soutěže, když zakázka představuje další zkušenost, je získáním další reference potřebné pro jiné zakázky atd. Proto je irrelevantní tvrzení obhajoby, že dohoda soutěžitelů, jejímž cílem je umožnit uskutečnění soutěže, hospodářskou soutěž neomezuje, ale naopak rozvíjí a jde tak o dohodu dovolenou. Podle § 3 odst. 1 ZOHS platí, že dohody, jejichž dopad na hospodářskou soutěž je zanedbatelný, nejsou považovány za zakázané. Jak shora rozvedeno, dopad této konkrétní dohody soutěžitelů na

hospodářskou soutěž (získání zakázky) byl významný, nikoliv zanedbatelný, a tudíž jde o dohodu trestněprávně postižitelnou podle ustanovení § 248 tr. zákoníku.

42. Prokázaná dohoda mezi SUDOP a VÚŽ pak má charakter „dohody o ceně“, ve smyslu § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, byť jde zároveň i o „jinou dohodu narušující hospodářskou soutěž“, která je v ustanovení § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku rovněž výslovně uvedena. Předně odvolací soud uvádí, že fakticky není pro trestnost jednání vůbec významné, o kterou z dohod jde. Termín „jiné dohody narušující soutěž“ je širší než „dohoda o ceně“, když každá dohoda o ceně nutně ve svém důsledku narušuje soutěž. Prokázané jednání může být označeno jako dohoda o ceně, protože bylo prokázáno, že cenu pro krycí nabídku určil obžalovaný [příjmení] [příjmení] po projednání s obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], čímž vymezil prostor, kde určil nabídkovou cenu SUDOPu. Byť jak zmíněno nebyl prokázán postup cenu úmyslně navyšující nad skutečnou hodnotu plnění, tedy způsobení škody tím, že zakázka bude proti skutečné tržní hodnotě nadhodnocena. Přesto obžalovaní cenu vítězné zakázky určili. Lze jen poznamenat, že navýšení ceny by byl postup nelogický, riskantní a získání zakázky ohrožující, jelikož pokud by se přihlásil další skutečně nezávislý soutěžitel, mohl by zakázku snadno získat. Pokud jde o charakter dohody, platí uvedené závěry i pro zakázku, [obec]“.

43. Námitka, že zvítězila nabídka nejnižší, tedy nedošlo k porušení zákona a ohrožení soutěže, zcela přehlíží fakt, že cena nabídky byla mezi soutěžiteli dopředu dohodnuta, tedy nejnižší nabídka byla výsledkem nezákonné dohody soutěžitelů a nikoliv výsledkem svobodné a férové soutěže.

44. Odvolací námitka, že v řízení nebylo prokázáno diskriminační zadání zakázky, je zcela nepřipadná, neboť diskriminační zadání zakázky nebylo součástí obžalobou vymezeného skutku a tedy logicky směrem k němu nebylo vedeno dokazování. Diskriminační postup při zadání zakázky není ani znakem žalované skutkové podstaty § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, proto neexistuje důvod, proč by měl být v řízení prokazován. Lze poznamenat, že diskriminační zadání zakázky by jistě bylo jednáním trestněprávně postižitelným, minimálně jako porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea 2 tr. zákoníku. [jméno] také primárně směřovalo prvotní podezření na základě oznámení osoby z prostředí veřejných zakázek vypisovaných SŽDC, nicméně díky navazujícím doplněním dokazování byl nakonec skutkový rámec vymezen mírně odlišně, ovšem zcela jistě, aniž by došlo k narušení kontinuity řízení o témže skutku, když totožnost skutku v podobě následku a z větší části i způsobu provedení zůstala zachována.

45. V tomto směru lze zmínit i námitku obhajoby, že byť nalézací soud provedl důkaz Odborným stanoviskem fakulty dopravní ČVUT v [obec] ze dne [datum], toto v rozsudku nezmínil, nehodnotil ho jako důkaz, a proto nutně nepromítl do skutkových zjištění, která jsou přitom s tímto důkazem v rozporu. Ani tato námitka realitě věci neodpovídá. Pravdou je, že tento řádně provedený důkaz v rozsudku zmíněn není. Nicméně jde o postup pochopitelný, vyplývající ze značné rozsáhlosti matérie, kdy není možno v rozsudku zmínit každou jednu provedenou listinu, ale jen ty pro skutkový stav významné. Takovou listinou předmětné vyjádření ČVUT není, když se skutkovým stavem věci v podstatě nesouvisí. Stanovisko totiž hodnotí zadání veřejné zakázky na studii k VRT z pohledu, zda zakázka nebyla zadána diskriminačně, zda se soutěže mohlo reálně účastnit více subjektů, tuzemských či zahraničních, jednotlivě či ve sdružení. Jak již zmíněno, v této věci není otázka diskriminačního vymezení zakázky předmětem dokazování, tedy je pochopitelné, že důkaz nebyl Městským soudem výslovně hodnocen. Stran komentáře ponechává odvolací soud, zda měl být tento důkaz vůbec proveden. Jistý význam by snad toto vyjádření mohlo ve věci mít, pokud jde o závěry, že na Českém trhu v dané oblasti figuruje dostatek společností, aby zejména při vzájemném spojení do sdružení, které je pro značnou šíři zadání vhodné až nutné, bylo reálně podání více nabídek. Pro úplnost třeba dodat, že aby odborné vyjádření mohl hodnotit odvolací soud sám, provedl jej v rámci veřejného zasedání jako důkaz.

46. K tvrzení obhajoby, že nabídka VÚŽ byla řádně za tuto podána a tato byla připravena v případě vítězství uzavřít smlouvu, tudíž není rozhodující, kdo nabídku vyhotovil a kdo ji odevzdal, odvolací soud uvádí, že takový závěr je se zjištěným skutkovým stavem v přímém rozporu. Jistě si lze teoreticky představit, že soutěžitel zadá zpracování nabídky jinému subjektu a lze připustit, že takové jednání není bez dalšího nezákonné. Jistě lze nabídku nechat doručit jiným subjektem, popřípadě poštou atd. Nicméně v dané věci je prokázána přímá dohoda dvou soutěžitelů o tom, že jeden se zúčastní soutěže pouze zdánlivě, nemá o věc zájem, není připraven plnit, a proto soutěžitel, který o zakázku skutečně usiluje, vypracuje za svého zdánlivého konkurenta nabídku takřkajíc krycí s vyšší cenou a tak dopředu vyloučí vítězství této nabídky, když zadavatelem je vyhlášeno, že určujícím kritériem je právě cena. Ze skutečnosti, že nabídku VÚŽ zpracoval někdo jiný, tedy není dovozována trestnost jednání, jde o skutečnost, která potvrzuje a dokresluje ostatní důkazy, svědčící pro závěr, že nabídka VÚŽ byla krycí, zpracována a doručena zaměstnanci SUDOPu. Vše uvedené pak hodnocené v souhrnu jasně a bezpečně prokazuje skutečný úmysl obžalovaných zajistit vítězství SUDOPu i za cenu porušení pravidel hospodářské soutěže.

47. Neudržitelné je i další tvrzení obhajoby, že VÚŽ se o veřejné zakázky tohoto typu běžně nezajímala, tedy se fakticky neúčastnila hospodářské soutěže, a proto nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, když díky jediné osamoceně nabídce se VÚŽ nestala soutěžitelem v pravém slova smyslu. Tento pohled na věc je zcela nelogický, neboť pokud se kdokoli účastní veřejné zakázky, je soutěžitelem v hospodářské soutěži, ať už se účastní takové zakázky poprvé nebo postě. Pro prvosoutěžitele neplatí žádná výjimka, nemají dovoleno pravidla soutěže porušovat. Mnohost dříve podaných nabídek nemá žádnou návaznost na závažnost porušení, které je třeba dovozovat jen a pouze z charakteru a okolností porušení, což pro daný případ již bylo v předchozích odstavcích rozebráno.

48. Nelze přisvědčit ani námitce, že dohodu prokázanou mezi SUDOPem a VÚŽ není možno podřadit pod žádný z případů uvedených v ustanovení § 3 odst. 2 ZOHS, a proto nejde o dohodu zakázanou. Jednak primárně platí podle § 3 odst. 1 ZOHS, že zakázána je každá dohoda soutěžitelů, jejímž výsledkem nebo cílem je narušení hospodářské soutěže. Shora vyloženo, že k závažnému narušení soutěže předmětnou dohodou došlo, tedy trestnost je v případě této dohody dána bez dalšího. Obhajobou poukazované ustanovení je výčet typicky škodlivých dohod, který je pouze demonstrativní, tedy nikoliv uzavřený, což jasně plyne z návětí: „z dohod zakázaných podle odst. 1 jsou zakázány zejména dohody...“. Nadto v předmětném ustanovení § 3 odst. 2 ZOHS jsou pod písmenem a) uvedeny, „dohody o určení cen“, přičemž shora vyloženo, že v dané věci mají obě dohody popsané ve výrokové části charakter dohody o ceně. Dohody v této věci proto naplňují charakter pro zakázané dohody typický, uvedený v demonstrativním výčtu dohod, které hospodářskou soutěž významně narušují.

49. V dané věci nepřipadá v úvahu ani závěr, že by předmětné dohody spadaly pod některou z výjimek plynoucích z § 3 odst. 4 ZOHS, a šlo tak o dohody dovolené. Citované ustanovení ze zákazu dohod vyjímá předně takové, které vedou ke zlepšení výroby a distribuce zboží či technickému a hospodářskému rozvoji a současně spotřebiteli přinášejí výhody z toho plynoucí. V této věci dohody obžalovaných u zakázek VRT a, [obec]“ byly jednáním ve shodě s přímým cílem narušit hospodářskou soutěž. Jde o tzv., „bid-rigging“, což znamená dohoda přímo ovlivňující výsledek veřejné zakázky, což je v soutěžním právu označováno za jedno z nejzávažnějších ovlivnění veřejné zakázky, kdy je soutěž fakticky vyloučena (tzv., „hard core“ omezení soutěže), když horizontální dohoda (tzn. dohoda soutěžitelů) ve svém důsledku určuje cenu a dělí trh a tím popírá smysl výběrového řízení. V daném případě je dopad do zájmů spotřebitele, zde zadavatele zakázky SŽDC, značný a výjimka podle § 3 odst. 4 písm. a) a b) ZOHS vůbec nepřipadá v úvahu. Stejně tak není dán prostor pro výjimky podle § 3 odst. 4 písm. c) ZOHS, když předmětné dohody u zakázek fakticky vyloučily hospodářskou soutěž. Detailněji

k tomuto tématu možno odkázat na rozhodnutí ÚOHS, č.j.: ÚOHS [číslo], zejména odstavce 69 a následující, které odvolací soud jako důkaz rovněž provedl.

50. Pokud obhajoba argumentuje, že nebylo prokázáno doručení nabídky VÚŽ do sídla SŽDC zaměstnancem [právníká osoba], jde o účelové tvrzení, které nemůže obstát v kontextu všech provedených důkazů. Obhajoba namítá, že pokud při sledování sídla SŽDC nebyl v rozhodnou dobu zaznamenán pohyb nikdo z VÚŽ, nelze z tohoto důkazu dovozovat, že nabídku nepřinesl kdokoliv orgánům činným v trestním řízení neznámý, když do budovy v danou dobu vešlo více lidí, jejichž identita nebyla zjišťována. Tento závěr by byl jistě logický, kdyby k dané skutečnosti nebylo provedeno více důkazů. Z odposlechů mezi obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] je evidentní, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] se obává, že by VÚŽ nemusel nabídku podat včas, tedy že to, „[příjmení]“ zařídí a půjde tam hodinu před ním a jím (myšleno VÚŽ) pak dají jen, „předávák“. S tímto hovorem přesně koresponduje čas podání nabídky VÚŽ v 7:55 a SMS od [jméno] [příjmení] (zjevně, „[příjmení]“) obžalovanému [příjmení] [příjmení], že, „svoji“ nabídku doručil, přičemž nabídka SUDOPu byla podána až v 8:55 hodin (hodinu poté, jak Ing. [příjmení] určil). Sledování pohybu osob u sídla SŽDC jen potvrdilo, že nikdo známý z VÚŽ na místě v danou dobu nebyl. Primárním důkazem o doručení nabídky VÚŽ zaměstnancem SUDOPu jsou však údaje zjištěné odposlechem.

51. Jestliže obhajoba namítá, že nalézací soud nedůvodně pochybuje o věrohodnosti svědka [jméno] [příjmení], vedoucího kanceláře VÚŽ, lze odkázat na naprosto výstižné a logické zdůvodnění těchto závěrů v odstavci 150 a 151 odůvodnění napadeného rozsudku. Možno jen zdůraznit, že z dokazování plyne, že svědek si předmětnou nabídku před svým výsledkem na policii vyzvedl u obžalovaného [příjmení] [příjmení], byť jako vedoucí kanceláře jistě věděl, že veškeré nabídky společnosti jsou uloženy v archivu a v elektronické evidenci. Za této situace je zcela logický závěr nalézacího soudu, že svědek [příjmení] byl obeznámen s krycím charakterem zakázky a vypovídá pochopitelně ve prospěch svých nadřízených, obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení]. Ve vztahu k tomuto svědkovi třeba zdůraznit, že i přes zjevnou snahu stranit obžalovaným, svědek vypověděl, že VÚŽ nebyla schopna naplnit zadávací podmínky soutěže bez účasti jiného subjektu. Přesto však samostatně nabídku podala, tedy i tento svědek nevědomky usvědčuje obžalované z podání krycí nabídky, když potvrdil, že VÚŽ nebyla schopna splnit v zakázce popřávaný úkol.

52. Další dílčí námitka označuje závěr nalézacího soudu, že obžalovaná [příjmení] [příjmení] zpracovala nabídku na notebooku obstaraném obžalovaným [příjmení] [příjmení] u dcery [jméno], jako neprokázanou spekulaci, je provedeným dokazováním také bezpečně vyloučena. Městský soud v odstavci 112 správně odkazuje na odposlechy, konkrétně SMS, z nichž nepochybně plyne převzetí notebooku Ing. [příjmení] od [jméno] [příjmení], přičemž daný závěr plyne i z komunikace obžalovaného [příjmení] [příjmení] s dcerou. Převzetí notebooku pak potvrzuje i sledování obžalované (viz odstavec 111 napadeného rozsudku), která poté co potvrdila převzetí notebooku, přišla do práce s taškou na notebook, přičemž v ten samý den telefonicky řeší s obžalovaným [příjmení] [příjmení], jakou nabídkovou cenu má do zakázky VÚŽ napsat (viz odstavec 117 rozsudku). Navazující námitka, že počítač byl zajištěn a nabídka na jeho úložišti nebyla zaznamenána, je pak ryze účelová, když znalecké zkoumání jasně prokázalo, že počítač byl v době po zpracování nabídky, konkrétně v srpnu 2015 kompletně přeinstalován a data z dřívější doby nelze obnovit. Tento detail nesvědčí pro závěr, že nabídka nebyla na přístroji vypracována, ale naopak s tímto koresponduje, když došlo k reinstalaci systému zjevně proto, aby byly zcela vymazány stopy po trestné činnosti. V tomto směru lze poukázat na velkou pečlivost obžalovaných při konspiraci, kdy se Ing. [příjmení] dotazuje dcery, zda daný notebook má skutečně nefunkční připojení k internetu, tedy pracuje odděleně od vnějšího světa a na něm prováděné aktivity jsou z vnějšku nezjistitelné.

53. K argumentům obhajoby vztahujícím se k zakázce, „[obec]“, je nad rámec správných, logických a úplných závěrů nalézacího soudu uvést následující. Pokud je popíráno samotné

uzavření dohody mezi obžalovaným [příjmení] [příjmení] za SUDOP a obžalovaným [příjmení] [příjmení] za sdružení Prodex-Valbek (dále i jen Prodex), lze zopakovat, že byla provedena celá řada důkazů, zejména jde o odposlech a záznam telekomunikačního provozu mezi obžalovaným [příjmení] [příjmení] a obžalovanými [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení], který ve spojení se samotným velmi specifickým průběhem zakázky, v souhrnu bezpečně vylučují jiný skutkový děj, než jaký učinil nalézací soud. [příjmení] zdůraznit neudržitelnou a zjevně účelovou výpověď svědka [jméno] [příjmení], vedoucího české organizační složky slovenské společnosti [právnícká osoba], který uvedl, že se po výzvě SŽDC k odstranění nedostatků nabídky snažil získat ze Slovenska potřebné reference, což se mu nepodařilo. Na Slovensko nikoho osobně neposlal, protože, „kdyby takhle litali, to by nic neudělali“. Jinými slovy svědek tvrdí, že konsorciu společností, které vyhrálo zakázku v hodnotě 35 milionů korun, nestála jedna cesta na Slovensko (kde je nadto sídlo [právnícká osoba], tedy patrně by cesta vůbec nebyla třeba, když vlastními zaměstnanci na Slovensku svědek přímo disponoval) za to a raději o zakázku přišla, čímž obětovala veškerý do nabídky vložený čas a prostředky. Je třeba zdůraznit, že Prodex měl doplnit několik málo drobností týkajících se zkratk v referencích a Valbek maturitní vysvědčení jednoho zaměstnance. Kvůli neodstranění naprostých drobností tak konsorcium zahodilo úspěšnou a drahou práci mnoha odborníků, kterou museli na zpracování vítězné nabídky vynaložit. Je zcela nelogické a jasně usvědčující jednající osoby z účelovosti nabídky a z uzavření dohody o překlenují chyby v ceně, že není doplněno jedno maturitní vysvědčení zaměstnance odpovídajícího za bezpečnost práce (zaměstnance firmy Valbek, kde ve vedoucí pozici pracoval sám obžalovaný [příjmení] [příjmení]) a drobně doplněny reference a vyhraná zakázka úmyslně přenechána sdružení vedenému SUDOPem. Nadto jak svědek [příjmení], tak předseda představenstva Valbek EU, pod nějž spadá jak Valbek tak Prodex, svědek [jméno] [příjmení], vypověděl, že prací obžalovaného [příjmení] [příjmení] byla mimo jiné koordinace komunikace mezi Valbekem a Prodexem. Přímě obžalovaný měl o zakázce obě společnosti spojující nutně povědomí, čemuž odpovídá skutečnost, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] volal právě jemu, a to ihned poté, co po otevírání nabídek zjistil, že v nabídce Prodexu je uvedena chybně nižší částka a krycí nabídka tak nabídku SUDOPu překonala.

54. Není proto udržitelné tvrzení obhajoby, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] v okamžiku hovoru s obžalovaným [příjmení] [příjmení] nevěděl, o čem mluví. Jednak takovému závěru neodpovídá obsah hovoru, kdy jen naznačení co se stalo, vede k ujištění, že to obžalovaný [příjmení] [příjmení] prověří. Je totiž zjevné, že se Ing. [příjmení] orientuje při pouhém naznačení, o co jde. Jasný je i původ chyby, když zazní, že Prodex dal, omylem to původní“. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] tedy byl do celé věci nepochybně a prokazatelně zapojen. O tom ostatně svědčí obsah dalších hovorů obžalovaného [příjmení] [příjmení], kdy si domlouvá s obžalovaným [příjmení] [příjmení] schůzku a zejména řada hovorů Ing. [příjmení] s obžalovaným [příjmení] [příjmení], z nichž je zřejmé, jak byly ve spolupráci s právníčkou SŽDC Mgr. [příjmení] vykonstruovány vady vítězné nabídky. Obžalovaného [příjmení] [příjmení] usvědčuje samotné další chování sdružení Prodex – Valbek, v němž zastával klíčovou pozici, které byt' marginální a velmi snadno odstranitelné vady nabídky neodstranilo a bylo z vyhrané soutěže vyřazeno. Právě tento naprosto nepochopitelný a logice podnikání přímo odporující postup sdružení nepochybně prokazuje dohodu obou soutěžitelů. Skutečnost, že šlo o krycí nabídku, pak potvrzuje i komunikace svědkyň [příjmení] a [příjmení] pracujících ve firmách sdružení Prodex – Valbek, podrobně rozebraná v odstavci 193 napadeného rozsudku.

55. Stejně tak je neudržitelné tvrzení výslovně zmíněné svědkem [příjmení] a vyzdvihované obhajobou, že v době odstraňování vad nabídky ve sdružení Prodex – Valbek nevěděli, že jejich nabídka je vítězná. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] totiž ihned volal obžalovanému [příjmení] [příjmení] a informoval ho o situaci, o vítězství Prodexu. Celé následné jednání více osob rozhodujících o krocích Prodexu, resp. Valbeku při odstraňování vad nabídky, tedy faktická nečinnost, znamenající ztrátu vyhrané velké zakázky, jasně svědčí o koordinaci kroků uvnitř

sdužení tak, aby dohoda se SUDOPem byla naplněna a aby bylo postupováno tak, jak obžalovaní [příjmení] [příjmení] a Ing. Suk spolu s dalšími určili a zakázku nakonec získal SUDOP. Účelové výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení] jsou snadno pochopitelné, když patrně museli být obžalovaným [příjmení] [jméno], který byl pro obžalovaného [příjmení] [příjmení] styčnou osobou ve firmách sdružených pod Valbek EU, informováni, neboť tento mohl těžko jednat bez jejich vědomí.

56. Konečně k námitce, že u zakázky po 5. březnu 2015 nebylo třeba podání krycí nabídky pro úspěch ve veřejné zakázce, když vyhrát mohl i jen jediný zájemce, lze uvést, že v tomto smyslu ke změně zákona skutečno došlo. Současně nutno zmínit, že předmětná novelizace vypsání zakázky předcházela jen těsně (v řádu dnů) a je otázkou, zda byla změna obžalovanými zachycena. I pokud ano, zdání nediskriminačního zadání podání více nabídek posiluje a je známo, že diskriminační zadání bylo často namítáno, viz zakázka VRT. V neposlední řadě více přihlášených zájemců odrazuje další zájemce a zvyšuje šanci na úspěch, a to přestože by o podaných nabídkách ostatní soutěžitelé neměli vědět. Jak totiž plyne z dokazování, informace o podaných nabídkách ze SŽDC běžně unikaly a tedy je nutno kalkulovat s variantou, že společnosti zvažující náročné a nákladné zpracování nabídky si snaží okruh dalších zájemců zmapovat.

57. Další námitka spočívá v tvrzení, že vyšší nabídku než SUDOP podala i [právnícká osoba] [obec] a tato nabídka za krycí obžalobou považována není. Zde možno podotknout, že krycí charakter nabídky Prodexu není dovozován z toho, že by byla nabídka vyšší (byť ve skutečnosti byla dokonce omylem nižší a obžalovaní museli hledat náhradní řešení jak vítězství SUDOPu zařídít), ale z podchycené komunikace a faktického jednání obžalovaných, což jinou než krycí povahu nabídku Prodexu vylučuje. Ve vztahu k SUDOP [obec], žádná taková komunikace nebo jiné nestandardní chování zjištěno nebylo, tedy logicky není vůči [právnícká osoba] [obec] a jejím zaměstnancům dovozována trestněprávní odpovědnost.

58. Obhajoba namítá, že i nalézací soud uzavřel, že k dohodě obžalovaných mohlo dojít až těsně před podáním nabídek, tedy že původně se sdužení vedené Prodexem zakázky účastnit chtělo. Z toho dovozuje beztrestnost obžalovaného [příjmení] [příjmení], který prohlášení k zakázce podepsal s větším časovým odstupem, v okamžiku podpisu pravdivé a následná dohoda nemůže trestněprávní odpovědnost přivodit. Takové argumenty jsou ryze účelové a prokázanému dění neodpovídající. Jednak se obžalovaný [příjmení] [příjmení] zavázal, že v souvislosti se zakázkou dohodu v rozporu s hospodářskou soutěží neuzavře a neuzavře. Je tedy zcela nevýznamné, zda k dohodě došlo před podpisem nebo po podpisu daného prohlášení. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] prokazatelně věděl, že sdužení Prodexu postupuje účelově tak, aby zakázku získal SUDOP, byť se zavázal, že takto postupovat nebude. Nadto samotné jednání soutěžitelů ve shodě je trestněprávně postižitelné, ať už daná osoba související prohlášení podepíše, či nikoliv. Zodpovědná v tomto smyslu jako pachatel je každá fyzická osoba oprávněna z jakéhokoliv titulu jednat jménem právnické osoby, která o zakázku soutěží. Další napojené osoby, které na dění přímý vliv nemají, ale přesto se na dohodě podílí či ji pomáhají naplňovat s jasným vědomím o její existenci, pak mohou být účastníky ve smyslu § 24 tr. zákoníku. V dané věci nicméně existuje jen jedna jediná reálná skutková verze, a sice že obžalovaný [příjmení] [příjmení] za sdužení Prodex – Valbek a obžalovaný [příjmení] [příjmení] za SUDOP, vědomí si předchozí dohody o ceně, kterou měl Prodex nabídnout, konali koordinovaně tak, jak je ve výrokové části pod bodem A/II. uvedeno. Nalézací soud se jistě nekloní k verzi pro obžalovaného [příjmení] [příjmení] nepříznivé z více reálně možných, jak tvrdí obhajoba, neboť jinak telefonický hovor obžalovaných, ve světle následujících kroků sdužení Prodex, skutečně vyložit nelze.

59. Obžalovaná [příjmení] brojí proti zprošťujícímu výroku rozsudku z toho důvodu, že zproštění podle § 226 písm. b) tr. ř. má za nesprávné, když se domnívá, že nebylo prokázáno, že se žalovaný skutek vůbec stal a tedy měla být zproštěna podle příznivějšího ustanovení § 226 písm. a) tr. ř. Jak bylo již výše vyloženo v odstavcích 53 až 56, bez důvodných pochybností byla prokázána dohoda obžalovaných [příjmení] [příjmení] jednajícího za obžalovanou [příjmení] a

obžalovaného [příjmení] [příjmení] jednajícího za sdružení Prodex – Valbek, která atakovala samu podstatu hospodářské soutěže. Nezákonnost, charakter, následky a škodlivost dohod k zakázkám VRT a,, Chlumec“ je pak souhrnně shora rozebrána zejména v odstavcích 40 až 43 a 48 až 49, když tam řečené dopadá v obecné rovině na obě řešené zakázky. Pokud bylo bezpečně prokázáno jednání popsané pod bodem A/II. výroku napadeného rozsudku obžalovanému [příjmení] [příjmení], obchodnímu řediteli SUDOP, jejímž jménem ve věci jednal, nemůže obstát argument, že nebylo prokázáno, že ke skutku vymezeném obžalobou nedošlo. Ke skutku prokazatelně došlo, obžalovaný [příjmení] [příjmení] jednal jako člen statutárního orgánu a obchodní ředitel jménem obžalované [příjmení], a proto její zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř. v dané věci nepřipadá v úvahu, když toto jednání je právnické osobě, za niž fyzická osoba jedná, přičitatelné (viz § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 TOPO).

60. Jak bude dále vyloženo, díky soudem prvního stupně správně zvolené právní kvalifikaci prokázaného skutku, pouze jako přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 tr. zákona, která není ve výčtu trestných činů uvedených v ustanovení § 7 TOPO, které lze právnickým osobám přičítat, není možno dovodit trestní odpovědnost obžalované [příjmení]. Tedy jinak řečeno, skutek ve vztahu k této obžalované nelze označit za trestný čin, na rozdíl od obžalovaných fyzických osob, tedy je na místě obžalovanou právnickou osobu SUDOP zprostit obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř., neboť se žalovaný skutek stal, ale ve vztahu k této obžalované není trestným činem.

61. Dále v této souvislosti obhajoba namítá, že i pokud by byl skutek prokázán a byla dána kvalifikace právnické osobě přičitatelná, tak obžalovaná [příjmení] v řízení prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby zamezila spáchání protiprávních činů fyzickými osobami, které jednají jejím jménem, ve smyslu § 8 odst. 5 TOPO. Toto tvrzení opírá odvolatelka o celou řadu vnitřních školení, zavedení schránky důvěry atd. Ani tato námitka, jakkoliv je za současného stavu věci nadbytečná, nemůže obstát. [příjmení], které obžalovaná označuje za předchůdce v dnešní době vyžadovaných tzv., „Compliance programů“, které jsou-li ve společnosti správně nastaveny, kontrolovány a účinně vynucovány, vedou ke zproštění právnické osoby trestní odpovědnosti, totiž ve společnosti SUDOP byly zcela nedostatečné a fakticky nefunkční. Šlo o roztržitý soubor školení, často spíše odborných a právních než trestné činnosti předcházejících (preventivních) a vyložení dílčích opatření, tedy nedostatečný a nikterak ucelený systém prevence. Kontrola chování v duchu dílčích školení pak nebyla vůbec prokázána, což je ve věci podstatné, neboť nestačí jen formálně stanovit pravidla, ale musí být prokázána taková vnitřní firemní kontrola, že je závadovému jednání skutečně účinně předcházeno. Z dokazování ve vztahu k dějům uvnitř obžalované [příjmení] v předmětné době, plyne spíše opak, když vyložení nevhodné kontakty a dotazy se zakázkami související, připouští sám obžalovaný [příjmení] [příjmení]. Šlo o jeho ve společnosti známý, tolerovaný a jistě i úspěšný styl práce.

62. K jednotlivým odvolacím námitkám státního zástupce odvolací soud uvádí následující. Ve vztahu k zakázce VRT (A/I. výroku napadeného rozsudku) namítá v neprospěch obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], že nalézací soud v rozporu se správně zjištěným skutkovým stavem právně kvalifikoval její jednání jako účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a nikoliv jako přímé spáchání provinění porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, jak bylo navrženo obžalobou. Pachatelství, resp. spolupachatelství státního zástupce dovozuje z aktivního jednání obžalované, účasti na schůzkách, konspirativního jednání, vyhotovení v podstatě celé nabídky za VÚŽ, přičemž zdůrazňuje, že k naplnění předmětné skutkové podstaty není vyžadován speciální nebo konkrétní subjekt a pachatelem tedy může být každý zaměstnanec, který je ze své funkce odpovědný za plnění hospodářských úkolů. A to obžalovaná jako obchodní referentka byla. S tímto argumentem se odvolací soud neztotožňuje.

63. Je sice nesporné, že obžalovaná [příjmení] [příjmení] věděla, že vyhotovuje krycí nabídku za VÚŽ (jedná konspirativně, dotazuje se obžalovaného [příjmení] [příjmení], jakou má uvést do krycí nabídky cenu, účastnila se jednání Ing. [příjmení] se zástupcem VÚŽ Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení]), tedy nelze přisvědčit tvrzení obhajoby, že její roli nalézací soud přecenil a že pouze plnila pokyny nadřízeného, aniž tušila, že jde o nezákonné jednání. Obžalovaná jistě nebyla „živým nástrojem“ v rukou svého nadřízeného, spoluobžalovaného Ing. [příjmení]. Jde o vysokoškolsky vzdělanou a v prostředí veřejných zakázek se plně orientující osobu, která jednala s vědomím, že dohoda obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] je nezákonná a trestná. To samo ovšem neznamená, že svým jednáním přímo naplňovala znaky skutkové podstaty § 248 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku, jejíž klíčová pasáž zní: „... kdo v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže, se svým konkurentem uzavře dohodu o určení ceny...“. Obžalovaná [příjmení] [příjmení] za [právnícká osoba] ani jejího konkurenta VÚŽ žádnou dohodu neuzavřela, proti pravidlům hospodářské soutěže nejednala. Nenaplnila jedinou dílčí část skutkové podstaty, což je podmínkou spolupachatelství. Obžalovaná totiž nebyla z titulu své pozice referentky vůbec oprávněna společnost SUDOP zavazovat a činit za ni právní úkony a ani nebyla v pozici, kdy by měla fakticky vliv na to, jak osoby za společnost jednající budou postupovat. K jednání za společnost jistě není nutné být statutárním orgánem, je celá řada zaměstnaneckých pozic, které jsou s jednáním za společnost spojeny, a to nejen posty ředitelské, ale i ty nižší, např. obchodní zástupce bývá zplnomocněn k uzavírání určitého typu smluv za společnost atp. Pachatelem předmětného činu může být dokonce osoba bez formálního postavení ve společnosti, ale tuto fakticky ovládající, typicky za pomoci nastrčení tzv. „bílých koní“ do exekutivních funkcí. V žádné z popsanych rolí ovšem obžalovaná nebyla, tedy skutkovou podstatu § 248 tr. zákoníku nenaplnila, a proto nemůže být uznána spácháním činu jako přímá pachatelka, resp. spolupachatelka. Obžalovaná, jak patrně i z odposlechů a e-mailové komunikace neměla žádný vliv na činěná rozhodnutí, neměla vliv na nabídkovou cenu, ale jen podle pokynů Ing. [příjmení] nabídku administrovala, s jasným vědomím nezákonnosti, plynoucího z konspirativní komunikace jak s obžalovaným [příjmení] [příjmení], tak Ing. [příjmení]. Jednání obžalované je tak typicky pomocné, kdy dobře věděla, že určité osoby páchají trestnou činnost a sama konala s tímto vědomím tak, aby spáchání umožnila a usnadnila, tedy přesně jak předpokládá ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Jde o zcela totožnou situaci, kdy pomocník k úvěrovému podvodu podle § 211 tr. zákoníku s vědomím jeho spáchání vytváří pro přímého pachatele falešné podklady, ale úvěrovou smlouvu sám neuzavírá, což je situace judikatorně označená za pomoc (viz rozhodnutí [číslo] Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Zde Ing. [příjmení] s vědomím užití pro spáchání trestného činu vyhotovila z podnětu a podle pokynu nadřízeného krycí nabídku. Pokud se účastnila jednání, tak v roli servisní pro spoluobžalovaného, přímého pachatele Ing. [příjmení]. Obžalovaná konala v úmyslu přímém, tedy ze své vlastní vůle, když sice byla v roli podřízené vůči Ing. [příjmení], ovšem nikoliv v situaci, kdy tak říkající neměla na výběr, jeho vůli nebyla nucena se podrobit způsobem, kterému by nebylo možno čelit. Jistě, odepření závadového chování nadřízenému nebývá příjemné, může být spojeno s celou řadou komplikací, to ale v žádném případě není zákonný důvod zániku trestní odpovědnosti. Na druhou stranu jde jistě o polehčující okolnost, která nezůstala nalézacím soudem přehlédnuta, jak bude dále v části věnující se uloženým trestům rozvedeno.

64. Ve vztahu ke skutku týkajícího se zakázky „Chlumec“ státní zástupce, pokud jde o výrok o vině, namítnul v neprospěch obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. Suka a Ing. [příjmení] a v neprospěch obžalované [příjmení], že nalézací soud sice správně a úplně provedl veškeré potřebné důkazy, ale tyto částečně vadně vyhodnotil a díky tomu neuzavřel skutkový stav v plné šíři, s čímž souvisí i nikoliv vyčerpávající právní kvalifikace jednání těchto obžalovaných. V jednání obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] i Ing. Suka spatřuje i naplnění znaků zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. U obžalovaného [příjmení] [příjmení] je dle jeho

názoru možno dále dovodit spáchání přečinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku a u obžalovaného [příjmení] [příjmení] přečinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku a zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 2 tr. zákoníku. S ohledem na právní kvalifikaci dovozovanou státním zástupcem u obžalovaného [příjmení] [příjmení], pak namítá přičitatelnost jeho jednání obžalované [příjmení], která měla být rovněž uznána vinnou spácháním zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku, a nikoliv být obžaloby zproštěna. S takovým pohledem na věc se odvolací soud neztotožnil, naopak je toho názoru, že úprava popisu skutku nalézacím soudem oproti obžalobě, a z toho plynoucí právní kvalifikace, je správná, vyčerpávající a provedenému dokazování odpovídající.

65. Pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie v řádně a úplně zjištěném skutkovém stavu shledat nelze. Právní věta státním zástupcem dovozované právní kvalifikace podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku zní: „Vyhotovil, použil a předložil nepravdivé doklady vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, čímž se pokusil umožnit nesprávné použití finančních prostředků souhrnného rozpočtu Evropské unie a způsobit tak škodu velkého rozsahu.“ Ve věci ovšem nebylo prokázáno, že by obžalovaní byli byť alespoň srozuměni s tím, že projekt na revitalizaci předmětné trati může být hrazen z rozpočtu EU.

66. Státní zástupce dovozuje srozumění obžalovaných s možností financování zakázky z prostředků EU ze skutečnosti, že část dokumentů k veřejné zakázce byla opatřena logy EU a operačního programu OPD a vypsána výslovně jako spolufinancovaná z prostředků EU. Pro tento závěr ovšem provedené důkazy ve svém souhrnu nesvědčí, naopak takový skutkový stav věci vylučují. Předně nutno zdůraznit, že v zakázce bylo doslovně uvedeno: „Zakázka se vztahuje k projektu a/nebo programu spolufinancovaného z prostředků EU.“ Již jen jazykový rozbor významu této věty je ve světle provedeného dokazování nejasný. Jako „projekt“, popřípadě „akce“ je totiž označováno vždy celé dílo, tj. v daném případě revitalizace trati [obec] – [obec]. Toto dílo se rozpadá na více navazujících fází, z nichž každá je vypsána jako samostatná veřejná zakázka, přičemž každá z nich nemusí a zpravidla ani není spolufinancována z prostředků EU, byť se k celku částečně z EU financovanému vztahuje. Prvotní je fáze předprojekční (tzv. DUR), spočívající v přípravné dokumentaci, která je soutěžena samostatně. Následuje fáze zpracování projektu na stavbu (to bylo předmětem zakázky v této věci) a až poté je vysoutěžen stavitel a podle projektu začnou fyzické práce na místě samém, tedy skutečná realizace stavby.

67. Z výpovědi v podstatě všech svědků s problematikou obeznámených z Ministerstva dopravy, SFDI, SŽDC a projekčních firem plyne, že žádost o čerpání prostředků z rozpočtu EU (fakticky jde o příslušný operační program, zde OPD I, popřípadě OPD II), činí SŽDC přes SFDI, jehož rozpočet schvaluje Ministerstvo, potažmo Poslanecká sněmovna, až poté, co je projekt na stavbu hotov a projektantovi (v souzené věci SUDOPu) proplacen z národních prostředků SFDI. Na projekt ani nelze žádat o prostředky z operačního programu předem, neboť podporovány jsou pouze skutečně realizované stavby, a to jen v uznatelných nákladech. Není vůbec na vůli projektanta závislé, zda SŽDC a SFDI žádost o dotaci skutečně podá či nikoliv. Zejména je ale klíčové, že v drtivé většině případů není SŽDC zpětně žádáno o proplacení projekční fáze, ale prostředky z operačního programu EU jsou žádány pouze na realizaci stavby. Tento postup je plně logický, když realizace stavby je zcela dominantní položkou z celkové ceny akce (např. v dané věci z celkové ceny zakázky 1 mld. korun představovala projekční fáze cca 35 milionů, tedy pouze cca 3,5%). Proto je podle svědků žádáno o dotace na stavby, když s nižším počtem žádostí je čerpáno efektivněji. Lze uzavřít, že žádat o prostředky na projekt není smysluplné a v praxi k tomu v podstatě nedocházelo.

68. Tvrzení státního zástupce, že řada svědků má na obžalované, zejména Ing. [příjmení] vazby a tedy mu straní a vypovídají v rozporu s realitou, v provedeném dokazování nemá rovněž oporu. Jistě u některých svědků lze vazby na obžalovaného [příjmení] [příjmení] dovodit, jak správně

vyhodnotil i nalézací soud, pro skutkový stav je ovšem významný fakt, že shodně vypověděli ve své podstatě všichni svědci, včetně těch, kteří jsou vůči obžalovaným zcela bez vztahu, zejména pak svědci s financováním tohoto typu zakázek detailně obeznámení Ing. [příjmení] (ředitel odboru fondů EU na Ministerstvu dopravy) a Ing. [příjmení] (ředitel SFDI). Pokud v tomto směru státní zástupce předložil dokumentaci k 11 zakázkám, které označil za obdobné jako je zakázka „Chlumec“ a dovozuje u nich zpětné žádosti o dotace na projektovou dokumentaci, pak jde o tvrzení zavádějící, které neodpovídá obsahu samotné předložené dokumentace. Ze všech zmíněných zakázek byly totiž projekční práce hrazeny toliko u jediné, a to zakázky na mezinárodní trať Karlovy Vary – Johangeorgenstadt, kdy ovšem bylo čerpání prostředků z EU na projekt známo jasně předem a projekční kancelář zpracovávala i podklady pro samotnou žádost o dotaci (blíže viz odstavec 245 napadeného rozsudku). Jde zjevně o situaci odlišnou, týkající se mezinárodní trati, nesouměřitelnou s okolnostmi zakázky v této trestní věci. U žádné z ostatních zakázek nakonec k čerpání prostředků z EU fondů nedošlo, tedy fakticky doklady státním zástupcem předložené potvrzují výjimečnost užití dotací na projekční práce, tedy přesně to, co vypověděli s problematikou obeznámení svědci.

69. Zmínění svědci podrobně vysvětlili, že opatření zakázky logy EU a označení zakázky jako financované ze zdrojů EU, resp. přesněji s takovou zakázkou související, vůbec neznamená, že zakázka bude z EU prostředků skutečně hrazena. Tato tzv., „publicita“ byla používána u v podstatě všech zakázek a to právě proto, že na počátku akce není jisté, u které stavby se nakonec bude o dotace z fondů EU žádat. Podmínkou žádosti je právě tato tzv. publicita a určité další formality včetně specifické formy fakturace. Proto se v praxi tyto postupy vyžadovaly vždy, aby posléze mohla být jakákoliv stavba financována z EU zdrojů. Jinými slovy označení zakázky jako „Evropské“ nemá žádnou významnou vypovídací hodnotu ke skutečné formě financování.

70. Za tohoto stavu věci je postaveno dostatečně najisto několik významných skutečností: Projekční práce jsou vždy hrazeny z národních zdrojů. Není vyloučena možnost žádat zpětně o dotaci z fondů EU i na projekční práce, ovšem tento postup v praxi není častý, resp. je zcela výjimečný. Pokud by takový postup byl zvolen, projektant se zpravidla s odstupem let ani nedozví, že k zpětnému proplacení došlo. Fakticky se dokonce prostředky zpětně neproplácí ani SŽDC a vše je řešeno v rovině SFDI jen účetně. Povědomí v prostředí železničních zakázek je takové, že EU dotace jsou používány v podstatě výhradně na stavby a nikoliv na projekční práce. Pokud za tohoto stavu věci obžalování, velmi dobře obeznámení s problematikou zakázek daného typu, jednali jak popsáno ve výroku pod bodem A/II. napadeného rozsudku, jistě nelze uzavřít, že byli srozuměni s možností, že zakázka na projektovou dokumentaci bude hrazena z fondů EU. S touto eventualitou obžalování zjevně vůbec nepočítali, a to včetně obžalovaného [příjmení] [příjmení], který zakázku vypisoval. Při skutečně velmi přísném pohledu na věc, by snad bylo možno uzavřít, že tato výjimečně užívaná eventualita zpětné žádosti o dotaci na projekční práce obžalovaným díky jejich orientaci v problematice musela být známa a tedy že spoléhali, že k jejímu naplnění v dané věci nedojde. Dovedit by tak šlo v obecné rovině zavinění maximálně v rovině nedbalostní, která ovšem v daném případě nezakládá trestní odpovědnost.

71. V případě ustanovení § 260 tr. zákoníku, jakkoliv jde o trestný čin předčasně dokonaný, ve smyslu jeho dokonání už samotným podáním nepravdivých podkladů k přiznání dotace, nikoliv až podáním žádosti samé či dokonce až čerpáním, je pro naplnění znaků skutkové podstaty nutná, přímá a relativně blízká souvislost jednání pachatele a formálního podání žádosti o dotaci, aby bylo možno dovést úmyslné zavinění na straně pachatele. Typicky tedy jde o doložení nepravdivých dokladů přímo v žádosti o dotaci. V této trestní věci však došlo k jednání obžalovaných, konkrétně k podpisu prohlášení o řádném postupu v rámci hospodářské soutěže u zakázky, kde bylo spíše jen v teoretické rovině a v relativně velmi vzdálené budoucnosti možno zvažovat, zda žádost o dotaci bude vůbec podána. Tento vztah je natolik volný a vzdálený, že subjektivní stránku trestného činu, vyžadovanou navíc ve formě úmyslu (§ 15 tr. zákoníku), dovozovat nelze. Jiná by situace byla, pokud by podání žádosti o dotaci bylo skutečně jasné

signalizováno a součástí zadání pro projektanta bylo zpracování podkladů pro Evropskou dotaci nejen na stavbu samotnou, ale i na projekční práce, což rozhodně není případ projednávané věci.

72. Shora uvedené platí obecně, nicméně v dané věci je zavinění obžalovaných ve vztahu k § 260 tr. zákoníku přímo vyloučeno dalšími prokázanými okolnostmi, které není možno přehlížet. Jednak jde o fakt, že SUDOP u zakázky „Chlumec“ vyhrála veřejnou soutěž a zpracovala i předprojektční část, tzv., [příjmení]“, kde je v rámci rozpočtu projekčních prací a stavebních prací uvedeno podle zadání SZDC i financování jednotlivých částí celé akce a u projekčních prací je jasně uvedeno, že budou hrazeny z národních zdrojů. Tuto informaci tedy SUDOP a její zaměstnanci v okamžiku zadání předmětné zakázky nutně měli a z ní logicky vycházeli, ať už byla formální prezentace zakázky jakákoliv. Díky své předchozí činnosti důvodně předpokládali, že pokud bude v budoucnu podána v souvislosti s touto akcí žádost o dotaci, tak jen na stavbu a nikoliv zpětně i na projekt. Závěry, [příjmení]“ byly jistě známy i zadavateli soutěže SZDC, tedy obžalovanému [příjmení] [příjmení], pro jehož potřeby je předprojektční fáze zhotovena. Znalost dokumentu pak lze předpokládat i u obžalovaného [příjmení] [příjmení], když v rámci dohody o podání krycí nabídky si v oboru zkušený manažer (Ing. [příjmení], Ing. [příjmení]) rizika celého postupu patrně probrali.

73. Zavinění v jakékoliv podobě u všech obžalovaných vylučuje ještě další a ve své podstatě mnohem významnější nesporný fakt, a sice že ve „[příjmení] konference železnice 2014“, který je veřejně přístupný a osobám z oboru dobře známý, když konference, kde se zakázky v oboru a jejich financování řeší, se účastní v podstatě všichni soutěžitelé, je projekt „Chlumec“ výslovně vyřazen z okruhu zakázek, pro něž se počítá s podáním žádosti o financování z programů EU, díky jeho zpoždění. Všichni zainteresovaní tedy byli před vypsáním zakázky seznámeni s tím, že přímo u této konkrétní zakázky, kde se dříve s žádostí o dotaci z prostředků EU počítalo (byť patrně jen na stavbu, což ale není v tomto kontextu podstatné), se s takovým postupem již nepočítá a tato celá akce a s ní související zakázky budou hrazeny plně ze státního rozpočtu! Tato okolnost vylučuje jakékoliv, tedy i nedbalostní zavinění obžalovaných. Skutečnost, že nyní se opět s žádostí o dotaci počítá, je dána tím, že až v roce 2016, tedy dávno po vypsání a realizaci předmětné projekční zakázky, bylo rozhodnuto o opětovném zařazení akce do nově vypsáných dotačních programů, což ovšem nemůže jít k tíži obžalovaných. Je tak nesporné, že v době vypsání zakázky a předávání nabídek bylo veřejně známo, že tato konkrétní zakázka a i celá akce budou financovány výlučně z národních zdrojů. [příjmení] [příjmení] odvolací soud rovněž k důkazu sám provedl. Dále byly jako důkaz provedeny Výroční zpráva OPD za rok 2015 a výhled OPD 2014 – 2020, tabulka SFDI o přehledu plateb a brožura – plánované projekty železniční infrastruktury ČR z prostředků EU v období 2014 - 2020, z nichž plyne, že v době vypsání a uzavření zakázky „Chlumec“ nebylo plánováno její proplacení za pomoci dotace EU a to ani ve výhledu.

74. Pokud se státní zástupce dále domáhal právní kvalifikace tohoto skutku i jako trestných činů úplatkářských, jak shora v odstavci 64 konkrétně rozepsáno, tak ani tuto právní kvalifikaci nelze z prokázaného skutkového stavu dovodit. Argumentaci nalézacího soudu v tomto směru rozvedené v odstavci 279 – 282 rozsudku, možno zcela přisvědčit. Zdůraznit nad rámec tam uvedeného lze snad jen to, že byl jasně prokázán dlouholetý přátelský vztah obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. Suka, s nímž zjevně souvisí sponzoring dvou fotbalových klubů blízkých obžalovanému [příjmení] [příjmení], který ovšem započal dávno před vypsáním předmětné zakázky. Konkrétní napojení sponzoringu na zakázku „[obec]“ z žádného důkazu neplyne. Sponzoring nejen časově předcházel dané akci o více než rok, ale jediný státním zástupcem vyzdvihovaný hovor mezi obžalovanými z [datum], z něž napojení na zakázku odvolatel dovozuje, se naopak udál až několik měsíců po ovlivnění a získání zakázky SUDOPem. Obsah hovoru rovněž nepotvrzuje, že by sponzoring byl úplatkem. Kdyby tomu tak bylo, a sponzoring byl pevnou součástí dohody o získání zakázky „[obec]“, tak by se obžalovaný [příjmení] [příjmení] domáhal plnění po Ing. [příjmení] jistě dříve a zejména by plnění jasně

vyžadoval a odkázal na domluvu. Hovor je však v přátelské rovině, odkazuje na dřívější totožnou podporu, která se zakázkou vůbec nemohla souviset a je naopak zjevné, že jde o pokračování této s věcí nesouvisející spolupráce. Pokud je zmíněn „boj za Chlumec“, jde o rovinu čistě citovou, o připomenutí ze strany obžalovaného [příjmení] [příjmení], že on dělá pro přítele Ing. [příjmení] vše, co může a on zapomněl na sponzoring jeho oblíbeného fotbalu. Hovor neobsahuje ani náznak, že by sponzorský dar byl fakticky úplatkem, odměnou za pomoc při získání zakázky. Takový závěr je ničím nepodložená spekulace, kde je takřkajíc přání otcem myšlenky. Pro jasné usazení sponzoringu v čase odvolací soud provedl důkaz Smlouvou o poskytnutí služeb v reklamě a propagaci uzavřenou mezi SUDOPem a fotbalovým klubem z 20. 6. 2013, 1. 6. 2015, 25. 7. 2016 a 6. 9. 2017.

75. Nepřípadná je i námitka státního zástupce, že protiplnění ze strany fotbalového klubu, tedy vyvěšení transparentu SUDOP na hřišti (formálně šlo o smlouvu o propagaci) je zastírací manévř, když plnění neodpovídá finanční částce. Vedení SUDOPu jasně doložilo, že spolupráce je dlouhodobější a zejména nikoliv ojedinělá. Hodný zřetele je zejména fakt, že SUDOP obdobně podporuje i jiné kluby a tam trestnost dovozována není. Nadto na stadionu Bohdíkovského klubu je zadokumentováno více transparentů, dalších firem, tedy jde zjevně o obvyklý způsob propagace, nikoliv podezřelou aktivitu. Pro úplnost možno dodat, že pokud částka 50 000 Kč výši něčemu neodpovídá, tak závěru, že by šlo o úplatek za získání zakázky za 35 milionů korun. Popsaná situace vylučuje naplnění samotné definice úplatku podle § 334 odst. 1 tr. zákoníku, když nebylo prokázáno, že fotbalový klub neměl na podporu SUDOPu nárok, tedy že podpora byla neoprávněnou výhodou, když plynula z řádně uzavřené smlouvy. Výběr smluvního partnera k podpoře si totiž může firma vybrat zcela svobodně, v praxi bývá často dán právě nákloností k podporovanému (z fanouškovství nebo díky osobním vazbám, jako v daném případě). Prokázáno nebylo ani přijetí úplatku (druhá část definice), totiž že podpora fotbalu byla protiplněním za konkrétní nezákonné ovlivnění věci obecného zájmu, jak vyžaduje § 331 a násl. tr. zákoníku.

76. V řízení nebyla prokázána souvislost podpory fotbalu SUDOPem s aktivitou obžalovaného [příjmení] [příjmení] směřující k získáním zakázky „Chlumec“ právě SUDOPem, a proto bylo vypuštění této části jednání z popisu skutku a související nekvalifikování jednání obžalovaných i jako úplatkářské trestné činy shledáno správným. Obdobný závěr platí i pro vypuštění kvalifikace jako zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie. Na tomto místě je pro přehlednost vhodné zmínit, že pokud nelze dovodit kvalifikaci podle ustanovení § 260 tr. zákoníku a § 332 tr. zákoníku u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], obchodního ředitele SUDOP, nelze takové jednání přičítat ani obžalované právnické osobě SUDOP. Jelikož obžalovaný [příjmení] [příjmení] byl odsouzen pouze a jen pro přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku, které není považováno za trestný čin, který může být spáchán právnickou osobou (viz § 7 TOPO), není prokázán žádný trestný čin, který by bylo možno obžalované [příjmení] přičítat, tedy je plně logické a správné její zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. Pro zrušení zprošťujícího výroku a vrácení věci ve vztahu k obžalované společnosti SUDOP soudu prvního stupně k dalšímu řízení a rozhodnutí odvolací soud neshledal žádný relevantní důvod.

77. Dále odvolání státního zástupce směřovalo v neprospěch obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. Suka i Ing. [příjmení] proti výroku o uložených trestech, které byly označeny za minimální, závažnosti prokázaného jednání neodpovídající. Ani s touto námitkou se odvolací soud, pokud jde o obžalovanou [příjmení] [jméno] [příjmení] zcela a pokud jde o zbývající obžalované ve vztahu k podmíněným trestům odnětí svobody, nezotožnil.

78. Odvolací soud přezkoumal výroky o uložených trestech z pohledu všech zákonných kritérií stanovených v § 37 až § 39 tr. zákoníku, přičemž přihlédl jak k polehčujícím, tak přitěžujícím okolnostem vymezeným v § 41 tr. zákoníku, resp. 42 tr. zákoníku, za plného respektu k zásadě

přiměřenosti sankcí plynoucí z § 38 tr. zákoníku. Státní zástupce ve svém odvolání vyzdvihl zejména okolnosti přitěžující a vycházel z jím navržené právní kvalifikace skutku popsaného pod bodem A/II., s kterou se odvolací soud, jak patrné z předchozích odstavců, neztotožnil. Obecně možno říci, že všem obžalovaným přitěžuje, že spáchali čin s rozmyslem a současně s výjimkou obžalované [příjmení] [příjmení] zneužili svoje zaměstnání popřípadě i funkce. Obžalovanému [příjmení] [příjmení] dále přitěžuje, že spáchal více trestných činů. Oproti tomu všem obžalovaným polehčuje, že doposud vedli řádný život, přičemž jde o osoby středního a vyššího věku, zakotvené v práci a životě, tedy je zjevné, že řádný život je jejich dlouhodobým návykem a spáchání trestného činu naopak krátkodobým excesem. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že od spáchání činu uběhla doba šesti let, což je doba již poměrně významná, kdy obžalovaní žili díky navržené kvalifikaci podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku s vědomím ohrožení trestní sazbou pěti až deseti let odnětí svobody. Tuto zátěž a zejména dlouhou dobu uplynulou od spáchání skutku státní zástupce zcela přehlíží. Zmínit je nutno i to, že trestnou činností obžalovaní nesměřovali primárně k vlastnímu obohacení či způsobení finanční škody, což je pro danou trestnou činnost typické, když v jimi nesporně pokřivené veřejné zakázce bylo posléze dodáno adekvátní plnění za přiměřenou cenu. Porušení hospodářské soutěže dohodou konkurentů, jakkoliv jde o porušení závažné (horizontální dohoda o ceně, dělení trhu – tzv. hard core kartel) je přímo znakem žalovaných skutkových podstat § 248 tr. zákoníku a § 256 tr. zákoníku, tedy je nepřipadné tuto okolnost přičítat k tíži obžalovaným duplicitně. Obžalovaná [příjmení] [příjmení] se pak na trestné činnosti podílela pod tlakem podřízenosti vůči hybateli dění Ing. [příjmení].

79. Všechna uvedená hlediska při ukládání trestů odnětí svobody Městský soud správně pojmenoval a zohlednil, když tresty vyměřil ve spodní polovině zákonné sazby, krom obžalovaného [příjmení] [příjmení], kterému byl uložen trest přesně v její polovině. Obžalovaným byl ukládán trest podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku, tedy v rámci zákonné trestní sazby až tři léta, krom obžalovaného [příjmení] [příjmení], který byl podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku ohrožen sazbou trestu odnětí svobody na dva roky až osm let.

80. Nejprísnejší trest ve smyslu jeho výše v rámci zákonné trestní sazby uložený obžalovanému [příjmení] [příjmení], nikoliv absolutně, když obžalovaný [příjmení] [příjmení] je souzen za závažnější delikt a je ohrožen vyšší sazbou, je zcela na místě, když tento obžalovaný byl hlavní postavou dění. Toto koordinoval a na rozdíl od ostatních spáchal dva trestné činy. U obžalovaného [příjmení] [příjmení] je proto uložení trestu v polovině sazby, konkrétně v trvání osmnácti měsíců, zcela namístě. Nálezací soud tresty i velmi pečlivě a správně diferencoval, když obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení], uložil tresty v poloviční výměře než obžalovanému [příjmení] [příjmení], tedy devítiměsíční. Tito obžalovaní konali všichni obdobně, když vyhověli obžalovanému [příjmení] [příjmení] a účastnili se jménem společností, za něž byli oprávněni jednat, veřejných zakázek jen zdánlivě. Jejich role nebyla vůdčí, nicméně byla pro naplnění projektu Ing. [příjmení] nezbytná, přičemž všichni spáchali trestný čin jediný. Konečně obžalované [příjmení] [příjmení] byl uložen trest nejmírnější, pouze šestiměsíční, když jednala z pokynů svého nadřízeného a nadto pouze v pomocné roli. Jednání obžalované nebylo pro naplnění skutkové podstaty nezbytné. Obžalovaní [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] jistě byli schopni zakázku vyhotovit sami či za pomoci jiné osoby z řad podřízených. Obžalovaná neměla žádnou rozhodovací pravomoc, ani nejednala za žádného ze soutěžitelů. Konečně obžalovanému [příjmení] [příjmení] byl uložen trest na samé spodní hranici § 256 odst. 2 tr. zákoníku, tedy dvouletý. Byť jde o trest výměrou nejprísnejší, jde o trest vzhledem k závažnosti jednání relativně mírný, což je akceptovatelné, protože ke všem již zmíněným polehčujícím okolnostem u jediného obžalovaného [příjmení] [příjmení] přistupuje další významný polehčující faktor, totiž náhled na závadovost vlastního konání, což plyne zejména z bezvýhradného přijetí nálezacím soudem uloženého trestu.

81. U všech obžalovaných pak soud prvního stupně správně shledal podmínky § 81 odst. 1 tr. zákoníku pro podmíněný odklad výkonu uložených trestů odnětí svobody, když to umožňuje jak

konkrétní výměra trestů do tří let a současně i polehčující okolnosti na straně obžalovaných, zejména jejich dosavadní bezúhonnost. Naplnění účelu trestu, především pravděpodobnost vedení řádného života, je u všech obžalovaných bezesporu dána, když dosud se, s výjimkou projednávané věci, chovali podle všech zjištění řádně a ani během relativně delšího trestního stíhání, nevyšlo najevo žádné jiné závadové chování. Za správné a závažnosti souzené věci odpovídající považuje odvolací soud i stanovení zkušební doby u jednotlivých obžalovaných, kdy iniciátor obou skutků Ing. [příjmení] a pachatel nejzávažnějšího činu Ing. Suk budou sledováni po dobu tří let, obžalovaní z managementu společností poskytujících krycí nabídky Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] dobu poloviční, tj. osmnáct měsíců a pomocnice obžalovaného [příjmení] [příjmení], obžalovaná [příjmení] [příjmení], dobu oproti němu pouze třetinovou, tedy jeden rok.

82. Státnímu zástupci lze naopak přisvědčit, že nalézací soud při ukládání trestů pochybil, pokud obžalovaným, kteří byli přímo pachateli, resp. spolupachateli trestných činů, neuložil peněžitě tresty. Za akceptovatelné má neuložení peněžitého trestu odvolací soud pouze u obžalované [příjmení] [příjmení], která figurovala v pozici pomocnice ve vztahu k prvnímu přečinu obžalovaného [příjmení] [příjmení]. Tato obžalovaná jednala pod tlakem podřízenosti, nebyla impulsem jednání a ani nebylo v její moci rozhodnout, zda se k jednání přidají další společnosti, jejichž součinnost byla nutná, zkrátka toliko administrovala, byť s jasným vědomím nezákonnosti. Přímý profit obžalované z jednání nebyl žádný. Nepochybně lze říci, že jako zaměstnankyně měla zájem na tom, aby se jejímu zaměstnavateli, společnosti SUDOP, dařilo, nicméně fakticky by si řádným postupem, tedy odmítnutím nezákonných pokynů nadřízeného, způsobila komplikace (správné jednání někdy vyžaduje určitou obět'), než že by za svoji činnost byla jakkoliv materiálně odměněna.

83. Naopak u obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], kteří spáchali trestné činy v rámci své manažerské činnosti a Ing. Sukovi, který se trestného činu dopustil z pozice vedoucího zaměstnance a hodnotitele předmětné zakázky, je uložení peněžitých trestů na místě. Tato pětice obžalovaných totiž vědomě a z vlastního rozhodnutí konala tak, aby zakázka získala právě [právnícká osoba]. Získání veřejné zakázky je pro vítěze jasným profitem, umožňuje jeho existenci a jistě je i finančním ziskem. Byť nelze s jistotou uzavřít, že v daných případech by při dodržení pravidel soutěže nakonec došlo k uzavření smlouvy za cenu nižší, zakázané dohody soutěžitelů fakticky určující cenu zasahují do hospodářské soutěže, omezují ji, a to ve svém důsledku trh deformuje. Zásah do majetkové sféry je proto u těchto obžalovaných plně v souladu s logikou úpravy peněžitého trestu vyplývající z § 67 odst. 1 tr. zákoníku.

84. Lze souhlasit i s výtkou, že obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] nalézací soud neuložil tresty zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, zatímco obžalovanému [příjmení] [příjmení] jej uložil ve výměře tří let. Odvolací soud souzní s názorem, že uložení tohoto trestu není na místě u obžalované [příjmení] [příjmení] a u obžalovaného [příjmení] [příjmení], když ti to v žádné exekutivní funkci v rámci právnické osoby nefigurovali. Zmínění obžalovaní [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] naopak zastávali významné posty v představenstvech právnických osob, za něž jednali, obdobně jako obžalovaný [příjmení] [příjmení]. Své funkce a z nich plynoucí oprávnění jednat za právnickou osobu přitom při páchání prokázaných trestných činů využil, resp. zneužil nejen obžalovaný [příjmení] [příjmení], ale právě i zmínění tři obžalovaní. Neexistuje proto rozumný důvod, proč by měl být postižen trestem zákazu činnosti jen obžalovaný [příjmení] [příjmení].

85. K odvolání poškozeného sdružení CEDOP, které se domáhá náhrady škody vzniklé vynaložením nákladů za právní zastoupení v řízení před ÚOHS, kde se sdružení domáhalo prohlášení zadávacích podmínek k zakázce VRT za diskriminační, lze uvést následující. Nárok byl sdružením CEDOP uplatněn včas a toto připojení bylo správně nalézacím soudem přečteno podle § 206 odst. 2 tr. ř. Následně se ovšem nalézací soud dopustil chyby, když nerozhodl podle §

206 odst. 3 tr. ř. o nepřipuštění sdružení CEDOP k trestnímu řízení v procesním postavení poškozeného. Z obsahu spisu a vzneseného nároku je totiž bez dalšího zřejmé, že nejenže uplatněný nárok s tímto trestním řízením nijak nesouvisí, ale k obžalobou vymezenému skutku nemá vůbec žádný vztah ani sdružení CEDOP. V tomto trestním řízení totiž nejsou řešeny kritéria veřejné zakázky VRT, ale pouze a jen, zda v rámci zakázky byly nebo nebyly některým z obžalovaných jednajících za soutěžitele SUDOP, resp. VÚŽ, porušeny pravidla hospodářské soutěže. Jinými slovy řečeno, toto trestní řízení se případné diskriminace při zadání zakázky vůbec netýká. I kdyby se v rámci tohoto řízení ukázalo, jako dílčí okolnost při dokazování, že zakázka byla vypsána diskriminačně vůči CEDOPu, nemohlo by být o nároku na náhradu takto vzniklé újmy rozhodováno. Podmínkou přiznání nároku na náhradu škody v rámci trestního řízení je příčinná souvislost mezi vznikem újmy a trestným činem, pro který byla podána obžaloba a jenž byl v řízení prokázán. Pro trestný čin související s diskriminací při zadání zakázky obžaloba nebyla podána, a proto o takto případně vzniklé škodě nemůže být v tomto trestním řízení rozhodováno. Pokud by Městský soud postupoval naznačeným způsobem, sdružení CEDOP by v dalším řízení nefiguroval v procesním postavení poškozeného a o jím vzneseném nároku by nebylo třeba rozhodovat.

86. Nálezací soud svým postupem sdružení CEDOP ovšem postavení poškozeného přiznal, a proto byl následně povinen vůči němu jako poškozenému v řízení postupovat, čemuž ne zcela dostál. Soud prvního stupně totiž považoval uplatněný návrh za neurčitý, konkrétně měl za nejasné, vůči komu z více obžalovaných směřuje. Jelikož Městský soud meritorně nerozhodl během prvního hlavního líčení, měl poškozené [příjmení] o objeveném nedostatku poučit podle § 44 odst. 3 tr. ř., aby sdružení mohlo návrh doplnit. Namísto toho nálezací soud zaslal poškozenému přípis, že s ním nadále jako s poškozeným jednat nebude. Takový neformální krok ovšem není rozhodnutím o nepřipuštění poškozeného, a proto sdružení procesní postavení poškozeného i nadále příslušelo, byť s ním nálezací soud dále takto nejednal. Tohoto dílčího procesního pochybení si byl nejspíš ke konci řízení vědom i Městský soud, když napadený rozsudek poškozenému sdružení, resp. jeho zmocněnci, doručil. Jelikož sdružení CEDOP formálně stále přísluší procesní postavení poškozeného, byl nálezací soud povinen o jím vzneseném nároku rozhodnout. Městský soud ovšem o nároku nerozhodl a pouze v odůvodnění rozsudku zmínil, že tak učinil záměrně, když nárok trpěl vadou. Takový postup je nesprávný, neboť pokud soud poškozeného s jeho nárokem k řízení připustí, je vždy povinen o celém uplatněném nároku rozhodnout, ať už se jeho vady podaří nebo nepodaří v řízení odstranit. Odstranění vad a usnesení důkazního břemene poškozeným se projeví pouze v tom, jak je v adhezním řízení rozhodnuto, ale povinnost rozhodnout stále trvá. Lze tedy uzavřít, že ohledně nároku sdružení CEDOP na náhradu škody v napadeném rozsudku výrok chybí.

87. Námitku obsaženou v odvolání poškozené [příjmení] železnic stojící na názoru, že o částku 50 000 Kč, kterou byl podpořen fotbalový klub v Bohdíkovicích, byla SUDOPem navýšena nabídková cena, odvolací soud v žádném případě nesdílí. Odvolatelka má za to, že pokud nabídková cena neprošla řádným konkurenčním bojem, což bylo prokázáno, je dán předpoklad jejího navýšení SUDOPem, i pokud sponzoring nebyl nezákonnou odměnou (úplatkem) pro obžalovaného [příjmení] [příjmení]. V dané věci ovšem ze skutkového stavu, nálezacím soudem správně zjištěného, nelze bez pochybností dovodit souvislost mezi podporou fotbalového klubu obžalovanou [příjmení] a trestným činem obžalovaného [příjmení] [příjmení] a Ing. Suka. Prokázání takové souvislosti v trestním řízení je podmínkou pro přiznání nároku na náhradu trestným činem způsobené újmy podle § 228 odst. 1 tr. ř. Je-li trestná činnost prokázána, ale není prokázána příčinná souvislost se vznikem uplatňované škody, je na místě poškozenou odkázat s tvrzeným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. ř. Je-li obžalovaný obžaloby zproštěn, musí být odkaz učiněn podle § 229 odst. 3 tr. ř. V dané věci byla obžalovaná [příjmení] obžaloby zproštěna, přičemž s tímto rozhodnutím se odvolací soud

ztotožňuje, a proto není žádných pochyb ani o správnosti odkazu poškozené [příjmení] s uplatněným nárokem na náhradu škody vůči této společnosti právě podle § 229 odst. 3 tr. ř.

88. Poškozená [příjmení] železnic napadenému rozhodnutí dále vytýká, že odkaz na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 tr. ř. je vůči obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi chybný, když tito obžaloby zproštění jako obžalovaná [příjmení] nebyli, a proto měl být učiněn podle § 228 odst. 1 tr. ř. Zde je odvolací soud toho názoru, že jde o námitku důvodnou, byť fakticky z jiné příčiny než odvolatelkou uvedenou. Poškozená [příjmení] byla totiž podle § 229 odst. 3 tr. ř. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních v rámci výroku B napadeného rozsudku. Jde o výrok, který se obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. Suka netýká, tímto výrokem byla obžalovaná právnická osoba SUDOP, zproštěna obžaloby, jak v předchozím odstavci rozvedeno. Pouze v této zprošťující části výroku rozsudku nalézací soud rozhodl o odkazu poškozené. Proto tento výrok nutně dopadá pouze a jen na tu část nároku poškozené, který směřoval vůči obžaloby zproštěné společnosti SUDOP. Napadený výrok nelze vyložit tak, že jím bylo rozhodnuto i o částech nároku poškozené uplatněných vůči obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi.

89. Poškozená [příjmení] svůj nárok výslovně vznesla nejen proti obžaloby zproštěné [právnícká osoba], ale i proti obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi. V rámci odsuzující části výroku pod bodem A napadeného rozsudku, ovšem jakýkoliv výrok vztahující se k náhradě Správou železnic uplatněného nároku vysloven není. Lze tedy uzavřít, že v rámci části A výroku rozsudku Městského soudu výrok o nároku uplatněném proti obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi absentuje. Současně ze skutkového stavu plyne, jak podrobně vyloženo shora v odstavcích 74 až 76, že mezi sponzoringem fotbalového klubu blízkého obžalovanému [příjmení] [příjmení] a trestněprávně postižitelným jednáním obžalovaných [příjmení] [příjmení] a Ing. Suka není dána příčinná souvislost. V takovém případě měl soud prvního stupně v rámci odsuzující části výroku rozsudku učinit výrok o odkazu poškozené [příjmení] s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 228 odst. 1 tr. ř.

90. S ohledem na shora rozvedené závěry a po doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení tak, jak výše rovněž zmíněno, rozhodl odvolací soud, jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, přičemž postupoval následujícím způsobem. Jelikož námitky jak obžalovaných, tak státního zástupce zpochybňující správnost skutkových zjištění Městského soudu v Praze a jím zvolenou právní kvalifikaci shledal [ulice] soud nedůvodnými, zůstal napadený rozsudek zcela nedotčen ve výroku o vině, a to jak pokud jde o skutkové věty výroku, tak na ně navazující právní posouzení. Ze stejných důvodů zůstal nedotčen i zprošťující výrok.

91. Ve výroku o trestu zůstal nedotčen toliko trest uložený obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], když se závěry nalézacího soudu v tomto směru učiněnými se odvolací soud ztotožnil a argumentačně částečně doplnil, jak je výše v odstavci 82 rozvedeno. Ve vztahu ke všem ostatním obžalovaným shledal Vrchní soud odvolání státního zástupce částečně důvodné, pokud jde o absenci uložení trestů peněžitých obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. Sukovi, resp. neuložení trestu zákazu činnosti obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení], jak vyloženo shora v odstavcích 82 a 83. Proto odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaných podle § 258 odst. 1 písm. e) odst. 2 tr. ř. zrušil pod bodem I. výroku tohoto rozsudku pouze oddělitelnou část výroku napadeného rozsudku o trestech uložených obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. Sukovi a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl o trestech této pětici obžalovaných uložených. Pokud jde o tresty odnětí svobody, shora v odstavci 79 až 80 je popsáno, proč má odvolací soud za to, že tresty uložené nalézacím soudem jsou zákonné, přiměřené spáchaným trestným činům a okolnostem případu a v odstavci 81 je vyloženo, z jakých důvodů jsou správné úvahy Městského soudu o podmíněném odkladu těchto trestů. Z uvedeného plyne, proč odvolací soud uložil tresty odnětí svobody shodně, jako tomu bylo v napadeném rozsudku.

92. Konkrétně byl obžalovanému [příjmení] [příjmení] uložen podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu tří let. Obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] byly uloženy shodně podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku tresty odnětí svobody v trvání devíti měsíců, jejichž výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců. Obžalovanému [příjmení] [příjmení] byl uložen podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu tří let.

93. Jak bylo již zdůvodněno výše v odstavci 83, považuje u obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. Suka odvolací soud za nutné uložení peněžitých trestů. Tyto tresty obžalovaným uložil diferencovaně, přesně podle pravidla daného v § 68 odst. 3 tr. zákoníku, kdy počet denních sazeb v zákonném rozmezí 20 až 730 uvedeným v § 68 odst. 1 tr. zákoníku určil podle povahy a závažnosti provinění toho kterého z obžalovaných. Pachateli zločinu Ing. Sukovi proto uložil denních sazeb 150, když jeho čin je zdaleka nejzávažnější. Organizátorovi dvou přečinů Ing. [příjmení] potom 100 denních sazeb a na jeho činnost navázaným obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] pouze 50 denních sazeb. Z majetkových šetření, která v dostatečné šíři provedl nalézací soud, plyne, že nejvyšších měsíčních příjmů v řádech nižších statisíců dosahoval obžalovaný [příjmení] [příjmení], příjmů kolem statisíce korun měsíčně obžalovaní [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] a příjmu kolem čtyřiceti tisíc obžalovaný [příjmení] [příjmení]. Proto soud určil výši denních sazeb v rámci rozpětí 100 Kč až 50 000 Kč plynoucího z § 68 odst. 2 tr. zákoníku u obžalovaného [příjmení] [příjmení] na 5 000 Kč, u obžalovaných [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] na 2 500 Kč a u obžalovaného [příjmení] [příjmení] na 500 Kč. Peněžitě tresty tak byly s ohledem na shora uvedené uloženy obžalovanému [příjmení] [příjmení] v celkové výměře 500 000 Kč, obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] v celkové výměře 125 000 Kč a obžalovanému [příjmení] [příjmení] v celkové výměře 75 000 Kč.

94. Postižení majetku obžalovaných v dané věci nijak nebrání ani zájem poškozených na odčinění činy způsobené újmy, když tato nebyla v rámci adhezního řízení vůbec prokázána, což ovšem nutně nevylučuje opačný závěr v eventuálním řízení občanskoprávním. Při zohlednění majetkových poměrů obžalovaných celková výměra uložených peněžitých trestů nijak neohrožuje případné plnění nároků na náhradu škody požadovaných v řádech desítek, resp. nízkých stovek tisíc korun.

95. Zbývá vyložit, v jaké výměře odvolací soud uložil obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, když důvodnost tohoto rozhodnutí již je nastíněna shora v odstavci 84. Jistě není na místě, aby výměra trestu byla u této trojice obžalovaných totožná s výměrou uloženou obžalovanému [příjmení] [příjmení], který se závadového jednání dopustil ve dvou případech, a ne v jednom, jako zbylí obžalovaní a dále nelze přehlédnout jeho vůdčí roli a fakt, že vše se dělo v zájmu jím zastupované společnosti SUDOP. Proto odvolací soud shledal jako přiměřené, uložit obžalovaným [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení] shodně vymezený trest zákazu činnosti v trvání jednoho roku. Jde o pouze třetinovou výměru oproti obžalovanému [příjmení] [příjmení], když s ohledem na dobu, která uběhla od spáchání činu a nižší míru závadovosti jednání těchto obžalovaných, kteří ho v žádném případě neiniciovali, má odvolací soud za to, že postačí uložení trestu na samé spodní hranici stanovené v § 73 odst. 1 tr. zákoníku. Jde o jasně daný signál obžalovaným, kteří se zpronevěřili zásadám, podle nichž mají jménem právnických osob jednat, že takové jednání je nepřijatelné a rozhodně se nevyplácí. Na druhou stranu není třeba na obžalované působit delší čas, to by bylo v rozporu s účelem trestu, jehož cílem v daném případě není dlouhodobější až

trvalé znemožnění výkonu funkce, ale důrazný signál do budoucna, aby se v obdobných situacích rozhodovali v souladu se zákonem a nepodlehli obdobným nabídkám.

96. Protože při přezkumu adhezních výroků, které bylo prováděno z podnětu poškozenými podaných odvolání, shledal odvolací soud, že výrok vůči poškozenému sdružení CEDOP zcela a výrok vůči poškozené [příjmení] železnic ve vztahu k obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi, chybí, jak shora rozebráno v odstavcích 85 a 86, resp. 87 až 89, sám podle § 259 odst. 2 tr. ř. a contrario v odsuzující části rozsudku tyto chybějící výroky doplnil, jak uvedeno pod bodem II. výroku tohoto rozsudku. Ohledně nároku poškozeného [příjmení] je situace zcela přehledná, když o jím uplatněném nároku nebylo v napadeném rozsudku vůbec rozhodnuto, ač byl poškozeným včas a řádně uplatněn. Jelikož nárok se skutkem vymezeným obžalobou vůbec nespojuje, tedy pro rozhodnutí o něm není v tomto trestním řízení žádný podklad, odvolací soud chybějící výrok sám doplnil tak, že poškozené sdružení CEDOP odkázal podle § 229 odst. 1 tr. ř. s celým uplatněným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. V případě poškozené [příjmení] železnic chybí v rozsudku Městského soudu rozhodnutí o jí uplatněném nároku pouze částečně, když o nároku vzneseném vůči obžalované [příjmení], rozhodnuto bylo. Vrchní soud proto doplnil chybějící část rozhodnutí, a sice o té části nároku, kterou se poškozená [příjmení] domáhala náhrady škody vůči obžalovaným [příjmení] [příjmení] a Ing. Sukovi. Jelikož pro přiznání nároku nebyl v trestním řízení dostatečný podklad, jak již vyloženo, rozhodl odvolací soud tak, že poškozenou s jejím nárokem vůči těmto dvěma obžalovaným odkázal podle § 229 odst. 1 tr. ř. na řízení ve věcech občanskoprávních. Výrok o odkazu nároku vůči obžalované [příjmení] podle § 229 odst. 3 tr. ř. tak zůstal v napadeném rozsudku nedotčen.

97. Pod bodem III. výroku tohoto rozsudku odvolací soud zamítnul podle § 256 tr. ř. odvolání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., Ing. [jméno] [příjmení], SUDOP Praha, a.s. a odvolání státního zástupce podané v neprospěch obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] a SUDOP Praha, a.s., neboť s ohledem na vše výše uvedené je neshledal důvodnými.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení však proti němu mohou podat dovolání obžalovaní a nejvyšší státní zástupce k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Nejvyšší státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch obžalovaných. Obžalovaní mohou podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 11. října 2021

JUDr. Miroslav Pavrovský
předseda senátu